

TIN CHẮC RỒI QUAN TÂM

Cảm ơn anh, rất nhiều, Anh Parker.

Xin chào, các bạn. Thật tốt khi được ở đây lần nữa tối nay. Và tôi đoán các bạn mệt mỗi vì ngồi, lắng nghe tôi. Và tôi đã—tôi trở nên rất mệt, khan tiếng, hơi khàn giọng vì giảng quá nhiều.

² Tôi vừa nói chuyện với Anh Parker ở đó, và nói với anh ấy rằng tôi tin đây là một trong những buổi nhóm tốt nhất mà Chúa đã để cho tôi ở trong một thời gian dài. Nó không lớn lắm, anh em biết tôi muốn nói gì, nhưng nó không quá lớn. Không có quá nhiều người tham dự nó, nhưng chất—chất—chất lượng của nó, thật tuyệt vời. Đức tin, chao ôi, trông giống như bất cứ điều gì có thể xảy ra. Tôi thích loại buổi nhóm đó mà anh em cảm thấy giống như bất cứ điều gì có thể xảy ra bất cứ lúc nào. Và tôi—tôi thích điều đó. Và tôi chắc chắn sẽ có một kết quả lâu dài, và nó sẽ tự nó lộ ra.

³ Tôi chắc chắn ngưỡng mộ sự kiên nhẫn của tất cả các bạn, đang ngồi, lắng nghe tôi giảng trong nhiều giờ, và rồi trở lại vào đêm hôm sau. Anh em chắc chắn có thể chịu đựng nhiều hình phạt. Thấy không? Vì vậy tôi...Tôi biết anh em có rất nhiều sự kiên nhẫn. Vì vậy chúng ta...

⁴ Tôi muốn nói, cho tất cả chúng ta, rằng chúng tôi biết ơn anh, Anh Thomas. Tôi thật sự không thể diễn tả cảm xúc của tôi với Anh Thomas. Anh ấy, tôi nghĩ tôi biết anh ấy, nhưng tôi đã lẫn lộn anh ấy với người khác. Tôi phải bắt tay với người vợ nhỏ bé, đáng quý của anh ấy. Và là những đầy tớ thực sự của Đấng Christ. Và tôi chắc chắn hy vọng rằng, ý Chúa, rằng những con đường của chúng ta sẽ băng qua, nhiều lần nữa, trong đời.

⁵ Nếu tôi là dân sự các bạn, và sống quanh đây, nhà thờ của anh ấy sẽ là nơi mà tôi sẽ đến. Vì vậy tôi—tôi thích một người mà...

⁶ [Anh Parker Thomas nói, “Tôi ghét phải ngắt lời Anh Branham như thế này, nhưng tôi nghĩ sẽ ổn trong dịp này. Tôi cảm ơn anh ấy vì những lời khen ngợi đó và những điều tốt đẹp

đó anh ấy đã nói. Tôi chỉ tự hỏi nếu những người xung quanh đây, và tất cả những người đang tham dự hội đồng này, muốn có anh ấy trở lại lần nữa không. Điều đó thì sao? Mọi người muốn điều đó không?” Hội chúng vỗ tay—Bt.] Cảm ơn các bạn. [“Trên thực tế, anh chị em muốn anh ấy trở lại vào tháng Sáu tới và—và thật sự ngòai với chúng ta không? Nếu anh chị em muốn vậy, hãy đứng lên trên đôi chân của mình. Cứ đến.”] Cảm ơn. [“Được rồi. Mời ngòai.”]

7 Cảm ơn, rất nhiều. Điều đó thực sự tốt đẹp. Cảm ơn, Anh Parker. Tôi thật rất...[Người nào đó nói với Anh Branham—Bt.]

8 Anh ấy nói mọi chi phí đã được trả, và mọi thứ. Chúng tôi biết ơn sâu sắc sự hợp tác tốt đẹp của tất cả các bạn, sự giúp đỡ, bởi vì, các bạn biết đấy, phải tốn kém để có những hội đồng này. Và vì vậy mọi thứ đã được trả hết. Điều đó rất tốt. Chúng tôi thật biết ơn. Mọi thứ, ở trong và trên.

9 Chúa đã cứu, chữa lành, và mọi việc đã xảy ra, vì vậy chúng ta thật hạnh phúc để được là những gì...nhìn thấy điều này. Không thích thấy buổi nhóm này đi vào lịch sử. Nhưng nó sẽ xuất hiện lần nữa ở...Con đường trở lại, trong những lần sắp tới, chúng ta sẽ thấy kết quả.

10 Bây giờ chúng ta muốn cảm ơn mọi người một lần nữa vì, tôi muốn, vì những món quà nhỏ mà các bạn đã gửi đến cho tôi trong suốt thời gian này. Tôi biết ơn sâu sắc điều đó rất, rất nhiều.

11 Và bây giờ, bây giờ chúng ta sẽ đi xuống thăm Anh Bigbee tại Nam Carolina, Columbia, Columbus, Nam Carolina. Và chúng ta sẽ ở đó vào tối mai và tối thứ Ba, với Anh Bigbee. Sau đó chúng tôi sẽ đi qua Bờ Tây.

12 Tôi muốn hỏi anh chị em, và rồi, từ đó, tôi cho rằng, sau khi chúng ta kết thúc chiến dịch này ở trên đó, Tôi muốn đi đến Châu Phi, Úc, New Zealand, và qua đó. Tôi có thể xin anh chị em cầu nguyện cho tôi, để Đức Chúa Trời sẽ giúp đỡ tôi không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và cảm ơn anh chị em rất nhiều.

13 Và chúng tôi rất biết ơn vì mọi điều. Tôi nói điều đó cho chính tôi và cho dân sự ở đây từ đền tạm. Tôi có...hay một số ủy viên

của chúng tôi ở đây, và các chấp sự, và một số bạn bè của tôi từ dưới đó.

14 Mục sư của chúng ta ở đây. Tôi chưa bao giờ có thể gặp Anh Neville. Tôi đoán anh ấy đã được giới thiệu. Phải không? [Anh Parker nói, “Vâng.”—Bt.] Vâng. Anh Neville. Nơi anh ở, Anh Orman. Tôi thật sự không thể nhìn thấy anh. Và, ồ, chào ôi! Phía sau đó, thật quan trọng. Hãy lên đây một phút.

15 Người này, tôi biết là một tôi tớ thật của Đấng Christ. Ông đã là một tín đồ Giám Lý một cách cuồng tín, và rồi đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Bây giờ ông ấy là một tín đồ Giám Lý Thánh Linh. Đây là mục sư quý báu của chúng ta.

16 Muốn bắt tay anh, Anh Neville. [Anh Neville nói, “Cảm ơn. Xin Chúa ban phước cho anh. Rất vui được gặp anh.”—Bt.] Cảm ơn các bạn. Có chỗ ngồi...?...

17 Tôi đã biết Anh Neville trong nhiều năm, và người vợ nhỏ bé, đáng yêu của anh ấy, thậm chí trước khi họ kết hôn. Và những năm mà tôi đã biết anh ấy, anh ấy không hề thay đổi một chút nào, chỉ càng cao hơn trong Đức Chúa Trời. Chỉ thế thôi. Nhưng anh ấy đáng tin cậy. Chúng ta yêu mến anh ấy bây giờ như là mục sư. Anh ấy đã ở đó trong nhiều năm, và chúng ta hy vọng anh ấy ở lại cho đến khi Chúa Jêsus đến, nếu đó là ý muốn của Chúa.

18 Và anh có muốn nói một lời với dân sự không, Anh Neville?

19 [Anh Neville nói, “Ồ, tôi chắc chắn vui mừng được ở đây trong sự đồng hành với con người tốt này của Đức Chúa Trời, mà tôi được đặc ân cộng tác với trong mười năm này. Tôi không biết tôi đã làm một Ghê-ha-xi tốt, hay không, nhưng tôi đã cố gắng mang cây gậy cho người của Đức Chúa Trời này. Anh ấy còn hơn cả một người bạn với tôi. Có thể nói, anh cũng là, như một người cha trong Phúc âm, đối với tôi, mặc dù tôi hơn anh vài tuổi—Bt.]

20 [“Nhưng, tuy nhiên, tôi cũng rất vui mừng, được tham dự buổi nhóm này. Điều gì đó đã quyến rũ tôi ở dưới đây ở Southern Pines, rằng tôi rất thích nơi này. Và tôi đã tận hưởng điều đó vô cùng. Tôi biết rằng Đức Chúa Trời đã giúp tôi có thể đến đây và

ở với Anh Branham trong buổi nhóm này. Vì vậy, tôi đã rất vui mừng được ở đây, rằng mọi thứ đã diễn ra rất thuận tiện và rất tuyệt vời, rằng tôi thật sự không thể đủ lời ngợi khen Chúa, tối nay, vì tất cả điều này.]

²¹ [“Nhưng, trên hết, tôi đã nói, khi tôi đến đây, có một điều làm nổi bật toàn bộ buổi nhóm đối với tôi, và đó là Lời Đức Chúa Trời này. A-men. Tôi sẽ không...Nếu tôi không bao giờ thấy một người được chữa lành, nếu tôi không bao giờ thấy ai cầu nguyện cho người đau, nếu Đức Chúa Trời tiếp tục ban cho tôi Lời Ngài, thì có sự vui mừng đổ đầy linh hồn tôi, và đến từ bàn chân tôi đến đỉnh đầu, Lời này của Chúa. Và, a-men.]

²² [“Tôi vui mừng rằng Đức Chúa Trời đã ban phước cho người này, đây tở và tiên tri của Đức Chúa Trời chúng ta. Và tôi đã cảm thấy Ôn phước từ anh ấy đến với tôi, vì vậy tôi vui mừng vì tôi được ở đây. Tôi hy vọng tất cả anh chị em cảm thấy điều giống như tôi có, trong những buổi nhóm này. Đức Chúa Trời đã thực sự ban phước cho tôi tở của Ngài ở dưới đây tại nơi này. Lý do tôi biết điều đó, anh ấy đã bày tỏ điều đó cách đây một lát. Và những điều vĩ đại và quyền năng mà chúng ta có trong Đức tin, tối nay!]

²³ [“Lạy Cha, Kinh Thánh dạy chúng con, chúng con không cần phải có những thứ có thể nhìn thấy được. Tất cả những gì chúng con cần là, khi chúng con cầu nguyện, là tin, và chúng ta đã có điều đó rồi. A-men. Tôi có chúng bây giờ, bởi vì đó là cách Kinh Thánh nói nó như vậy. Và tôi vui mừng về điều đó, bởi vì Đức Chúa Trời đang làm những điều tuyệt vời này qua điều này, mục sư của chúng ta, tôi tở và tiên tri của Đức Chúa Trời, Anh Branham. Và cầu xin Chúa ban phước cho anh và tiếp tục giữ anh trong Đường lối này. Ngợi khen Chúa!”]

Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Neville, từ tất cả tấm lòng của chúng tôi.

²⁴ Bây giờ, anh em biết đấy, khi anh em đi dã ngoại, nếu ai đó đặt ra một cây nhỏ ở đâu đó, ồ, anh em không thể, anh em không biết nó vẫn còn ở đó hay không, đấy, bởi vì nó chỉ được đặt ra, bị mắc kẹt, hay điều gì đó. Nhưng khi anh em biết có một cây sồi già mà cứ đứng vững vàng, anh em tự tin có thể suy nghĩ về việc

đến dưới cây đó và nghỉ ngơi. Đó là Anh Neville, cứ như vậy mỗi ngày, cứ tiếp tục. Vì vậy tôi rất vui mừng vì điều đó.

25 Chúng ta có—có một anh em khác ở đây, một mục sư trẻ, một trong những giáo hội chị em của hội thánh chúng ta ở dưới đó. Nếu anh ấy đến, tôi muốn anh ấy đứng lên, Anh Junior Jackson, một tín đồ Giám Lý khác đây đây Đức Thánh Linh. Junior Jackson, anh ở đâu? Anh Junior Jackson, một tín đồ Giám Lý, được đây đây Đức Thánh Linh. Anh ấy đây này, ở ngay đây, Anh Jackson. Anh muốn nói điều gì đó, hay bất cứ điều gì anh muốn nói không? Được rồi.

26 Một người khác ở đây là Anh Palmer, một trong những anh em khác của chúng ta ở đây. Mời anh đứng lên, Anh Palmer? Một mục sư từ Macon, Georgia, là một trong những người bạn của chúng tôi.

27 Và Anh Fred Sothmann, tôi biết anh ấy đang ở đây. Anh ấy là một trong những ủy viên trị sự của chúng ta tại hội thánh. Anh ở đâu, Fred? Nơi nào đó trong đây, đang ngồi phía sau.

28 Anh Banks Wood, anh ở đâu, Anh Banks? Anh ấy là một trong những ủy viên trị sự khác của chúng ta, ở trên đây.

29 Anh Banks là một Chứng Nhân Giê-hô-va, anh em biết đấy. Và anh ấy đến trong buổi nhóm, và anh có một cậu bé bị tàn tật, David, chân cậu ấy bị teo lại, bị bại liệt. Và tôi đã ở trong một buổi nhóm trại, và trước tiên anh ấy đã thấy...Anh ấy đã ở đó tại—tại Dallas, đêm...hay, Houston, khi Đức Thánh Linh giảng xuống trong hình thức Ánh sáng đó, và họ đã chụp được bức ảnh của Nó. Anh Wood đã ở đó. Vì vậy, tôi không biết anh ấy lúc đó. Và vì vậy anh đã có đủ tiền với nhau. Anh ấy là một nhà thầu. Anh ấy đến với buổi nhóm tiếp theo. Tôi đã đi ra nước ngoài, từ đó, và đi đến buổi nhóm kế tiếp. Anh ấy có đứa con trai bị tàn tật, và bệnh bại liệt. Và trong khi chúng tôi...Tôi đang đứng đó dưới sự xúc dầu của Đức Thánh Linh, đi trở lại qua đám đông, nói chuyện với anh ấy. Kể với cậu ấy tất cả về điều đó. Bảo cậu ấy đứng lên.

30 David, anh ở đâu? Anh có ở đây, tối nay không? Vâng. Chàng trai bị tàn tật, đó là cậu ấy. Đa-vít, nếu dân sự không tin rằng

Đức Chúa Trời có thể chữa lành một người bị bệnh bại liệt, và các thứ, tôi ước gì anh cứ bước ra ngoài đó, chỉ một phút, cho họ thấy anh có thể bước đi như thế nào. Vâng. Vâng. Ở đây, không phải để bày tỏ công khai, nhưng chỉ là một lời chứng. Đó, thấy đó, thậm chí không có sự khập khiễng hay không có gì khác, hoàn toàn bình thường và khỏe mạnh. Thấy không? Thật là, thật tuyệt vời, những gì Chúa chúng ta có thể làm. Bây giờ, nếu Ngài sẽ làm điều đó cho anh ấy, ờ, Ngài sẽ làm điều đó cho người nào khác. Hiểu không? Vì vậy, chắc chắn, chỉ là nếu chúng ta có thể có được loại đức tin đó.

³¹ Bây giờ, dĩ nhiên, tất cả anh em đều quen biết, biết Anh Ben ở dưới đây. Anh ấy vừa...anh em biết đấy, người đàn ông này mà anh em có thể nghe ở trên mọi người, nói, “A-men.” Tôi sẽ nói với các bạn một chút. Tôi ghét phải nói điều này về anh ấy; vợ anh ấy đang ngồi đó. Tất cả chúng ta đều yêu mến Ben. Và đó là trước khi anh ấy kết hôn. Tôi đã ở ngoài Bờ Tây. Và chàng trai đó đến từ miền nam Indiana.

³² Tôi đã ở ngoài đó trên Bờ Tây, chỉ đang rao giảng, trong một đêm, Thung lũng San Fernando, thung lũng, với những người Báp-tít, lều lớn đầy người. Bây giờ, họ là kiểu người tinh tế, anh em biết đấy. Và tôi chỉ đang giảng. Đột nhiên tôi nghe thấy một tiếng rít; mái tóc đen nhánh, lác lư, giống như—giống như—giống như một người Mê-xi-cô; hai bàn chân to nhô lên trên không trung; bàn tay của anh ta như *thế*. Tôi dừng lại. Tôi nói, “Ben, anh đi đâu ra đây?” Anh ấy đấy.

³³ Xin Chúa ban phước cho anh, Ben. Anh không làm gì hơn chỉ đứng lên, cứ đứng lên, anh và vợ anh. Chúng tôi thật sự muốn mọi người...Anh Ben, đó là người đã nói tất cả những tiếng “a-men” dưới đây trong góc *này* ở đây. Xin Chúa ban phước cho anh. [Anh Ben Bryant nói, “Ham muốn tất cả những lời cầu nguyện của anh. Chúng tôi tin tưởng sẽ trở lại trong cánh đồng truyền giáo, trước khi quá lâu, vào trong núi, Anh Branham.”—Bt.] A-men. Xin Chúa ban phước cho anh.

³⁴ Anh Way, một nhà truyền giáo khác, đang cố gắng tìm đường đi qua những cánh đồng truyền giáo. Anh ấy ở với chúng ta, tối nay. Chúng ta biết anh ấy. Anh ấy đã ở trên con đường của chúng

ta một thời gian. Anh ở đâu, Anh Way? Anh có dự buổi nhóm không? Ngay tại đây, và vợ anh ấy. Và bây giờ, tôi nói với anh em, chiến tranh giữa nước Anh và Na Uy đã được giải quyết. Anh ấy là người Anh, còn cô ấy là người Na Uy. Tất cả đã qua rồi. Những người đáng yêu. Vâng, thưa quý vị. Chiến tranh đã kết thúc.

³⁵ Anh Boze đã đi xuống, đêm nọ, cho xem bức ảnh của mình, và nói, “Ồ, à,” anh ấy nói, “có một người đàn bà...” Đó là Chị Sothmann. Và tôi muốn chị ấy đứng lên, với Fred, ở nơi nào đó ở đây. Những người đáng yêu. Và chị ấy là người Na Uy. Dĩ nhiên, Anh Boze là một—là một người Thụy Điển. Và anh ấy nói, “Ừm! Ừm!” Anh em biết Joseph làm như thế nào. Nói, “Có một phụ nữ ở đây, một chị,” nói, “chị ấy là người Na Uy.” Nói, “Dĩ nhiên, nếu anh không thể là người Thụy Điển, thì thật tốt để là người Na Uy.”

³⁶ Ra ngoài, anh ấy nhìn qua tôi. Và tôi nói, “Dĩ nhiên, Joseph, thật tệ là tất cả họ đều không thể là người Ái-nhĩ-lan, người Ailen.” Vì vậy tất cả chúng ta đều có khiếu hài hước ở dưới đó.

³⁷ Anh Higginbotham, anh ở đâu? Ở đâu đó xung quanh đây, ờ, một người tin kính khác từ phía của chúng ta. Một người là ủy viên trị sự ở hội thánh dưới đó, trong nhiều năm. Và bạn của anh ấy, Chị Arganbright, Chị Ruth Arganbright, ở ngay đây. Tôi tin chị ấy đang ngồi ngoài lối đi ở đây. Mời đứng lên. Bao nhiêu người biết Minor Arganbright? Một trong những phó chủ tịch của Hội Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn, một người anh em họ với anh ấy.

³⁸ Ồ, chào ôi! Nếu tôi bỏ lỡ bất kỳ người nào trong anh chị em, tôi—tôi hãnh diện về anh chị em, mỗi người. Tôi rất vui vì anh lên đây với chúng tôi. Chúng ta không biết, đi vào và đi ra...

³⁹ Anh và Chị Dauch, cũng đang ngồi ở đó, và Chị Brown, Anh Brown.

⁴⁰ Anh McKinney, một thầy giảng Giám Lý khác với Đức Thánh Linh. Anh đang ở đâu, Anh McKinney? Anh ở đâu, quanh đây? Anh ấy đến từ Ohio. Ở đây, phía sau đây, một người khác chính thức, được sinh ra trong Lời này, một người Giám Lý đã tỉnh thức.

Đúng vậy. Bây giờ, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, đang tiến tới cho Đức Chúa Trời.

41 Pat Tyler, một người bạn thân khác của tôi đang ngồi ở trên đây. Anh Pat, hãy đứng lên. Tất cả các bạn có thể biết Pat Tyler. Cảm ơn anh, Anh Pat. Xin Chúa ban phước cho anh. Anh ấy là một kẻ sống ngoài vòng pháp luật, một tay súng, một kẻ giết người. Đức Chúa Trời đã cứu anh và tạo nên một vị thánh từ anh. Quá giang khắp đất nước, để đi theo các buổi nhóm và các thứ.

42 Anh em biết tôi nghĩ gì về những người này, rằng họ đến từ đâu không? Tôi nghĩ về Hê-bơ-rơ, chương thứ 11, “Bị cưa xẻ, và đi lang thang mặc da dê và da cừu, về những người mà thế gian không xứng đáng cho họ.” Tất cả họ đều có lời chứng của họ.

43 Tom Simpson, Tom ở đâu? Anh ấy đã đến không? Tôi nghĩ tôi đã nhìn thấy xe hơi của anh ấy ở ngoài đây. Anh ấy và gia đình anh ấy, tôi nghĩ anh ấy đã ở đây. Có lẽ tôi đã nhầm. Vâng. Nhảy lên và xuống, giống như một con cá cần mồi cần câu ngoài đó, “bump-bump,” như thế. Được rồi.

44 Xin Chúa ban phước cho tất cả anh chị em. Chúng ta rất vui được ở đây. Đây là những người khác từ Georgia, những nơi khác nhau. Và chúng ta rất vui vì tất cả các bạn ở đây, và gặp lại, những người bạn cũ của chúng ta.

45 Tôi đang nhìn xem Chị Peckinpaugh từ Chicago đến chẳng? Tôi nghĩ là tôi thấy. Và Chị Little, và bên cạnh chị ấy, và—và Chị D’Amico, những người đáng yêu, đáng quý từ Chicago, nhóm phụ nữ đó rất yêu quý đối với tôi.

46 Và những người khác đang ngồi ở đây. Người anh em, tôi thậm chí không thể gọi tên anh ấy, và từ dưới Georgia nơi nào đó. Tôi...Tất cả điều đó, ồ, chao ôi, họ giống như tất cả đều bị mắc kẹt ở đây. Chúng ta vui mừng được ở trong sự thông công này.

47 Anh Bosworth thường nói với tôi, anh ấy nói, “Anh Branham, anh biết sự thông công là gì không?”

Tôi nói, “Tôi nghĩ vậy.”

48 Nói, “Đó là hai người trong chỉ một con tàu.” Vì vậy chúng ta ở đó, nhưng chúng ta có sự thông công. Xin Chúa ban ơn cho anh chị em.

49 Cảm ơn anh chị em vì tất cả những gì anh chị em đã làm. Và tôi sẽ ghi một trong những điều này, buổi nhóm này, xuống danh sách của tôi, như một trong những sự kiện đáng chú ý trong những ngày tôi làm mục vụ, vì sự hợp tác tốt đẹp của anh chị em, những anh chị em tốt đẹp này, và mọi người rất hoan nghênh. Cảm thấy thật như ở nhà, cho đến nỗi tôi giảng đến khản giọng.

50 Bây giờ, Anh Ned Iverson sẽ tiếp tục những buổi nhóm sau tôi, xuống tại—tại Columbia, xuống với Anh Bigbee. Anh Ned, anh có ở đây, tối nay không? Tôi không biết liệu...Vâng, ở phía sau đó. Một tín đồ Trưởng Lão, đầy dẫy Đức Thánh Linh. Ừ-m.

51 Và Tiến sĩ Lee Vayle và vợ ông, những người bạn quý, yêu dấu của tôi. Anh Vayle đã làm việc với tôi trong buổi nhóm, một người bạn quý báu. Tôi đoán những người này tất cả đã được giới thiệu và các thứ. Anh có ở đây không, Anh Vayle? Anh có ở trong tòa nhà, tối nay không? Quay lại ở phía sau. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Chị Vayle, chị ở đâu? Tôi không có gì hơn là phải vẫy tay với anh chị em. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Chúng tôi rất vui mừng có tất cả họ ở đây.

52 Và tất cả các bạn cầu nguyện cho tôi bây giờ. Và tôi chỉ đang hành động bằng đức tin, tin rằng, hầu hết bất cứ lúc nào, chúng ta có thể thấy sự Đến của Chúa. Tôi không biết thật sự như thế nào, khi nào, ở đâu, nhưng tôi muốn sẵn sàng khi Ngài đến. Và đôi khi tôi có thể nghĩ nó có thể là cách này, và có thể là cách khác. Nhưng, dù sao đi nữa, tôi muốn ở đó khi Ngài đến. Tôi muốn đi với Ngài. Bây giờ, đó là tham vọng của tôi. Và tôi không chỉ muốn đi, tôi muốn tất cả bạn bè của tôi, và tôi cũng muốn tất cả những kẻ thù của tôi đi. Tôi muốn mọi người đi.

53 Tôi đã có một khái tượng nhỏ, hay, tôi không muốn gọi nó là một sự chuyển dịch. Tôi chưa bao giờ có một khái tượng như thế. Tôi đang đứng trên đó nhìn vào nó, nhìn lại chính mình, ở đây mới đây. Nhiều người trong các bạn đã đọc nó trên các tạp chí và các thứ. Thưa các bạn, các bạn—các bạn không thể bỏ lỡ điều đó. Chỉ đừng làm điều đó.

⁵⁴ Bây giờ, có một nơi nào ở đó. Tôi đã ở đó như khi tôi đang ở đây, nhìn lại chính mình. Tôi đã có những khả tượng. Tôi biết những khả tượng là gì. Nếu đó là một khả tượng, nó là một khả tượng lạ lùng nhất mà tôi từng có. Và tôi đã thấy những người, những người đã chết. Tôi đã thấy họ ở đó. Người già lại trẻ. Và họ đang đứng đó, những con người giống như tôi, chỉ không có tội lỗi. Nó vượt ra ngoài sự hoàn hảo. Siêu phạm! Anh—anh chị em thật sự không thể đề cập đến nó là gì.

⁵⁵ Và khi tôi biết rằng tôi phải trở về, chỉ có một điều duy nhất, rằng, tôi sẽ trở lại, để cố gắng thuyết phục mọi người. Bất cứ điều gì bạn làm, đừng bỏ lỡ nó. Đừng bỏ lỡ nó. Đừng bỏ lỡ nó. Anh chị em không thể bỏ lỡ nó. Mọi thứ khác, hãy để mọi thứ khác đi, nhưng hãy sẵn sàng cho điều đó, đấy, bất cứ điều gì anh em làm.

⁵⁶ Tôi sẽ đi vào những cánh đồng truyền giáo bây giờ, nếu Chúa muốn, mùa đông này, khi tôi trở về với những chuyến đi này, vì vậy xin hãy cầu nguyện cho tôi. Bởi vì, ở đây thật dễ dàng, thỉnh thoảng anh em thấy một linh xấu xa đến trong một buổi nhóm và cố gắng quấy rầy. Nhưng trong những nơi đó, đó là những thầy phù thủy và ma quỷ. Tốt hơn anh em nên biết mình đang nói về điều gì. Chắc chắn như vậy. Bởi vì, chúng là những con quỷ, và chúng sẽ thách thức anh em ngay. Nhưng, ồ, làm thế nào, không một lần...Tôi nói điều đó với quyển Kinh Thánh trong tay của tôi ở đây. Không phải một lần, và anh em biết mình có thể tưởng tượng bao nhiêu lần nó đã được thách thức trên khắp thế giới, nhưng những gì Đức Chúa Trời đã di chuyển vào hiện trường và xé những bức màn trở lại, và tỏ cho thấy chính Ngài, Đức Chúa Trời, giống như Ngài đã có trong thời Ê-li. Ngài vẫn là Đức Chúa Trời. Vâng. Không phải một lần. Đó là lý do tôi...

⁵⁷ Một số anh em, một số mục sư truyền đạo, đến và mời tôi đến chỗ của họ. Tôi chờ đợi cho đến khi tôi cảm thấy được dẫn dắt để đi. Thế thì nếu tôi đến, tôi chỉ đến trong danh nghĩa của chính tôi, nếu tôi đến như thế, chỉ để làm bạn với anh em. Nhưng khi tôi cảm thấy được dẫn dắt đến, thì tôi có thể đến trong Danh Đức Chúa Jêsus. Đặt chân anh lên máy bay đó, nó thuộc về tôi. A-men. Tôi kiểm soát tất cả, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Thế thì anh em gặp Ngài ở ngoài đó, bởi vì anh em là đại sứ của Đức

Chúa Trời lúc đó. Nhưng bây giờ, khi giáo hội nào đó sai anh em đến, hoặc, người bạn nào đó mời anh em, điều gì đó, anh em cứ đi, đánh bạo lần nữa. Chà, cho là vậy! Tôi đoán anh em mệt mỗi khi nghe câu đó.

⁵⁸ Bây giờ chúng ta hãy lật ra quyển Kinh Thánh cổ đầy ân điển. Và trước khi chúng ta làm điều đó, chúng ta hãy cầu nguyện. Đây, chúng ta đang nói chuyện, và—và vân vân, và bây giờ chúng ta hãy tập trung tâm trí chung quanh Ngài trong vài phút tới.

⁵⁹ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con cảm ơn dân sự vì lòng tử tế của họ, và sự vĩ đại của họ, những tình cảm quảng đại đối với chúng con, và chúng con biết ơn sâu sắc biết bao. Và bây giờ, Cha ôi, chúng con muốn cảm ơn Ngài, trên hết, vì chính Ngài, Chúa ôi, mà đã làm điều này. Chính Ngài đã ban phước cho chúng con và để chúng con ngồi với nhau trong các nơi trên Trời trong Đấng Christ. Sa-tan sẽ quấy rầy và—và làm hỏng buổi nhóm của chúng con. Nhưng Ngài thật sự yêu thương chúng con rất nhiều, đến nỗi Ngài thật sự để tất cả chúng con nhóm lại với nhau và có sự thông công chung quanh Lời. Và chúng con rất biết ơn điều đó, Đức Chúa Trời ôi. Mặc dù hơi khàn vì căng giọng, Lạy Chúa, con vừa có một thời gian tuyệt vời như vậy, cảm thấy Thánh Linh Ngài đang ban phước cho linh hồn con. Lời, thật sự không thiếu gì, cứ tuôn chảy như những dòng sông, đến nỗi con chỉ phải ngồi xuống. Chúa ôi, con rất biết ơn vì điều đó.

⁶⁰ Và xin cho Anh Parker của chúng con, và tất cả các cộng sự của anh ấy, và nơi này mà đã mời chúng con, Chúa ôi, xin cho họ được ban phước. Xin ban cho họ hàng ngàn linh hồn. Xin nghe, khi họ cầu nguyện cho người đau. Xin nghe lời cầu nguyện của họ, Chúa ôi, và chữa lành người đau. Và khi họ đang cố gắng làm điều gì đó trong Danh Ngài, xin tôn trọng điều đó, Chúa ôi. Xin ban cho họ bông trái của Thánh Linh. Và...Và ban cho họ sự khao khát lớn lao của lòng họ, lạy Chúa, những linh hồn như phần thưởng của họ. Xin cho, vào Ngày đó khi chúng con đứng đó trước Ngài, xin cho các linh hồn đến từ mọi nơi, vòng tay họ ôm lấy người đàn ông tin kính, quý báu này và đồng đội của ông, “Nếu anh không ở lại trên cánh đồng, Anh Parker, chúng tôi đã không được ở đây.” Ôi Đức Chúa Trời, chúng con biết đó là ước

muốn chân thành của bất cứ đầy tớ thật nào của Đấng Christ, biết rằng họ có thể dẫn dắt những con người hư mất, tội nghiệp đến với Đấng Christ cứu rỗi. Cảm ơn Ngài vì tất cả.

⁶¹ Và bây giờ, lạy Chúa, bây giờ chúng con cầu nguyện để Ngài ban phước cho mỗi người. Và ban phước cho những buổi nhóm sắp đến, ở mọi nơi. Đi với mọi nhà. Xin ở với họ khi chúng con rời khỏi, tối nay, để đi đến những ngôi nhà khác của chúng con. Ở với chúng con trên đường. Cứ tiếp tục. Xin giữ kẻ thù tránh xa chúng con, Chúa ôi. Và con cầu nguyện để Ngài ban cho những điều này.

⁶² Bây giờ xin ban cho chúng con ước muốn của lòng chúng con, mọi lời thỉnh cầu, tối nay. Và của con là, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ bẻ Bánh Sự Sống cho chúng con lần nữa, tối nay. Có bất cứ ai ở đây không được cứu, hãy cứu họ. Bất cứ ai cần Đức Thánh Linh trong phép báp-têm, xin cho Ngài đến tối nay. Bất cứ người bệnh nào; xin chữa lành họ. Bất kỳ người mệt mỏi nào; xin ban cho họ niềm vui. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin ban phước cho Lời Ngài bây giờ khi chúng con đọc Nó, và xin Tác Giả cho chúng con bối cảnh. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁶³ Thánh Giăng, chương 1, 35 đến 41, thích đọc những Lời quý báu này.

Và ngày hôm sau Chúa Jêsus đứng lại, và hai môn đồ của mình;... (Xin lỗi.)...sau Giăng đã đứng, và hai môn đồ của mình;

Và nhìn xem Chúa Jêsus khi Ngài đi ngang qua, ông nói, Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời!

Và hai môn đồ, hai môn đồ đã nghe ông nói, và họ đi theo Chúa Jêsus.

Lúc đó Chúa Jêsus quay lại, và thấy họ đi theo, bèn phán cùng họ rằng, Các người tìm chi? Họ thưa cùng Ngài, Thưa Ra-bi, (mà có nghĩa là, được thông giải, Thầy,) Thầy ở đâu?

Ngài phán cùng họ rằng, Hãy đến xem. Và họ đã đến và thấy nơi Ngài ở, và ở với Ngài ngày ấy: vì đó là khoảng giờ thứ mười.

Một trong hai người mà đã nghe Chúa Jêsus hay... Giảng nói, và đi theo Ngài, là Anh-rê, em của Si-môn Phi-e-rơ.

Trước tiên ông tìm thấy người anh của chính mình là Si-môn, và nói với người, Chúng ta đã tìm thấy Đấng Mê-si, mà là, nghĩa là, Đấng Christ.

Và ông đã dẫn anh mình đến cùng Chúa Jêsus. Và khi Đức Chúa Jêsus nhìn thấy người, Ngài phán rằng, Người là Si-môn con trai Giô-na: người sẽ được gọi là Sê-pha, mà theo sự thông giải, Một hòn đá.

64 Bây giờ cầu xin Đức Chúa Trời thêm ơn phước của Ngài vào Lời này. Bây giờ, muốn rút ra, tối nay, nếu ý Chúa, cho một—một từ, hai từ tôi muốn sử dụng từ nơi đó. Hai từ tôi muốn sử dụng là “quan tâm” và “tin chắc.”

65 Bây giờ, như chúng ta biết, và tất cả chúng ta, rằng bây giờ chúng ta đang thấy một sự nguội lạnh lớn, khắp các quốc gia. Trước tiên tôi bắt đầu, có rất nhiều sự hào nhoáng trên buổi nhóm. Mọi người đã ở trong những buổi nhóm cầu nguyện, ở khắp mọi nơi. Bị chỉ trích, báo chí chỉ trích tôi. Một phụ nữ đã lái xe taxi ba ngàn dặm, chỉ để đến buổi nhóm ở Canada. Họ không quan tâm đến điều đó nữa. Có vẻ như điều đó đã trở thành một sự suy sụp. Và dường như không có nhiều mối quan tâm, không quá nhiều, dù sao đi nữa, không nhiều như họ nên có. Rất ít quan tâm.

66 Bây giờ, về mối quan tâm duy nhất mà chúng ta có, không phải là những buổi nhóm suốt đêm. Khi, tôi—tôi đã ở lại bục giảng một lần trong tám ngày đêm, không rời khỏi, cố gắng cầu nguyện cho tất cả mọi người. Và cuối cùng, có bốn mươi mấy ngàn người đang chờ đợi để được cầu nguyện cho. Thấy không? Không thể làm điều đó. Nhưng họ sẽ lấy một nhóm theo cách này, và đi vào rừng; họ sẽ lấy một nhóm theo cách này, đi vào rừng; những mục sư truyền đạo cầu nguyện cho dân sự qua phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Thật sự không thể nghỉ ngơi cho đến khi họ nhận được Đức Thánh Linh.

67 Xin thứ lỗi. Tôi đã nói bốn mươi hai ngàn. Tôi tin, anh em

nhìn xem tạp chí, có hai mươi tám ngàn người, đã có, vẫn đang chờ đợi. Trong nhiều dặm xung quanh Jonesburg, thậm chí không có nơi nào mà anh em có thể thuê được. Và những thành phố lều trại được dựng lên, và mọi thứ. Họ không quan tâm đến điều đó nữa. Thấy không? Những ngọn lửa phục hưng đang tàn lụi.

⁶⁸ Mỗi quan tâm, là bây giờ, “Cứ đến và gia nhập giáo hội.” Hay là, một mối quan tâm lớn là, “Ứng hộ một sứ mệnh truyền thanh nào đó, hay chương trình truyền hình nào đó, và làm cho nó giống như loại biểu diễn nào đó,” và vì—vì điều lợi ích, dĩ nhiên, chắc chắn. Những tòa nhà lớn, xây dựng những trường học lớn, và vân vân, như thế. Dường như đó là mối—mối quan tâm bây giờ. Hầu như đã đánh mất khả năng về lời cầu nguyện và sự thuyết phục đó, và giống như họ đã từng có trước đây. Có điều gì đó đã xảy ra. Tôi chỉ muốn biết nó là gì. Và bây giờ họ dường như không quan tâm về...

⁶⁹ Anh chị em có thể thăm viếng nhà thờ *này*, hay kêu gọi mọi người đến tin nhận, và trước đây họ chỉ chạy đến tin nhận. Và tôi đã nhìn thấy thời gian trong khi tôi đang giảng, thậm chí trước khi tôi có thể kết thúc bài giảng của mình, bàn thờ và lên xuống các lối đi sẽ chật kín người. Tôi đã thấy thì giờ mà Đức Thánh Linh sẽ vận hành trong cử tọa, và—và tiên đoán và nói với người nào đó điều gì đó, và mọi người sẽ ngạc nhiên và chỉ gật đầu ngay tại chỗ ngồi của họ.

Có điều gì đó không ổn ở đâu đó.

⁷⁰ Vẫn làm giống như vậy. Vẫn cùng một Phúc âm. Tôi chưa bao giờ thay đổi một chút nào kể từ khi tôi bắt đầu. Tôi chỉ bắt đầu với Lời Đức Chúa Trời trần trụi, thuần khiết, và tôi ở lại ngay trên Nó, kể từ đó. Ba mươi hai năm tôi đã đứng sau bục giảng, và không bao giờ lấy lại bất cứ điều gì hoặc thay đổi bất cứ điều gì; tuyên bố nó đúng như cách tôi đã bắt đầu. Tôi không thể lấy lại nó. Đó là Lời Đức Chúa Trời. Và—và nếu tôi nói Nó giống như Nó đã nói ở *đây*, lần sau tôi phải nói điều tương tự, bởi vì ở *đây* là cách Nó đã được viết ở *đây*. Thấy không? Vì vậy, thật sự không thể làm gì khác về Nó. Và Đức Thánh Linh vẫn đang làm điều tương tự.

71 Vì vậy, nhưng có vẻ như không có đủ sự quan tâm. Bây giờ tôi...tự hỏi tại sao, tại sao không có sự quan tâm như trước đây? Đó là, tôi tin lý do mà nếu không có nhiều mối quan tâm như trước đây, họ không tin chắc như trước đây. Bạn phải tin chắc trước khi bạn có thể quan tâm.

72 Không quan tâm, anh em dành thời gian bây giờ, thay vì truyền bá phúc âm và cố gắng làm điều gì đó, mọi người đều muốn có một trường học lớn vĩ đại, hay một điều gì đó to lớn vĩ đại mà họ có thể dạy, và—và làm cho các mục sư có cách cư xử tốt hơn trên bục giảng và vân vân.

73 Anh em biết tôi tin gì không? Tôi tin rằng nhiều người không tin rằng Chúa Jêsus sắp đến. Tôi không tin rằng họ tin chắc rằng Ngài đang đến trong thời đại này. Và tôi tin đó là lý do mà họ không quan tâm, bởi vì họ không hoàn toàn tin chắc. Đúng thế. Họ không tin chắc rằng Ngài ở cùng họ. Nếu có, họ sẽ trở lại với Lời. Đúng vậy. Và bây giờ nhiều người có thể hiểu lầm nó.

74 Tình yêu, tình yêu là—là kỷ luật. Anh em phải kỷ luật dân sự, nếu anh em yêu mến họ. Nếu con gái nhỏ của anh chị em đang ngồi ngoài đường, như tôi đã nói sáng nay, đang làm bánh bùn; nếu anh em thực sự yêu cô ấy, anh em sẽ đưa cô ấy ra khỏi con đường đó.

75 Điều gì xảy ra nếu vợ anh nói...John *Nào đó*, bất kể anh tên gì đi nữa, anh em biết đấy, anh em cứ để cho cô ấy chạy ra ngoài với người đàn ông nào đó, bởi vì anh em đã nói, “Phước cho tấm lòng bé nhỏ của nàng! Nàng muốn làm điều đó. Và tôi thật sự yêu nàng rất nhiều, tôi sẽ để nàng làm điều đó.” Bạn sẽ là một lời bào chữa tội nghiệp của một người chồng. Cô ấy nên trốn khỏi anh em, và kiếm người nào đó yêu thương cô ấy, mà sẽ chăm sóc cô ấy. Tôi không có ý nói nó theo cách đó, bởi vì anh em không thể làm điều đó.

76 Nhưng điều tôi đang cố gắng đạt được là đây: rằng, nếu Đức Chúa Trời sẽ phán với Ê-va, “Ê-va nhỏ bé đáng thương. Con biết không, con là con của Ta. Ta—Ta—Ta...Con không có ý làm thế”? Dĩ nhiên, nàng không cố ý làm điều đó. Chắc chắn, nàng không. Nhưng nàng đã làm điều đó. Và chúng ta biết nàng đã làm điều

đó. Chúng ta đã thấy kết quả của nó. Nhưng, anh em thấy, Ngài—Ngài yêu nàng, và Ngài—Ngài phải giữ Lời Ngài với nàng.

⁷⁷ Và Đức Chúa Trời phải giữ Lời Ngài cho chúng ta, vì vậy chúng ta phải vâng theo Lời Ngài. Và khi chúng ta vâng theo Lời Ngài, và thấy Ngài lúc đó chứng thực những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm, thì chúng ta tin chắc, đúng, rằng Lời là đúng. Bây giờ, khi chúng ta tìm thấy, chúng ta mang đến...

⁷⁸ Ở đây cách đây không lâu, nhà truyền giáo vĩ đại này với một người Hồi giáo, anh em đã đọc nó trên báo, giống như tôi đã đọc. Người Hồi giáo này đã thách thức nhà truyền giáo đó, rằng, “Chúa Jêsus Christ là một người được thờ phượng; rằng nhiều người đang đi theo một con người.” Người đó tin vào cùng một Đức Chúa Trời mà nhà truyền giáo đã tin, nhưng nói, “Chúa Jêsus không phải là Con Ngài. Đó chỉ là sự thờ phượng do con người tạo ra.” Và nhà truyền giáo—...Anh ta đã thách thức nhà truyền giáo, nói, “Kinh—Kinh Thánh nói rằng những công việc mà Ngài đã làm, Đấng Christ, những môn đồ của Ngài cũng sẽ làm giống như vậy.” Anh ta nói, “Bây giờ, tôi sẽ mang đến ba mươi người đau, và ông mang vào ba mươi người đau, và tôi sẽ chữa lành mỗi người mà ông chữa lành.” Thấy không? Và nhà truyền giáo bỏ trốn. Ông đã bỏ trốn.

⁷⁹ Và nếu tôi là nhà truyền giáo, tôi tin, nếu tôi không có đủ đức tin để làm điều đó, tôi sẽ không bao giờ để người không tin ấy đứng đó. Tôi sẽ nói, “Tôi biết người nào đó trong những lãnh vực của chúng tôi có đức tin để làm điều đó.”

⁸⁰ Tại sao? Anh em phải tin chắc, trước tiên, rằng đó là Đức Chúa Trời, rồi anh em biết mình đang đứng ở đâu. Đó là thật. Tin chắc, trước tiên, rồi anh em có được mối quan tâm của mình. Mặc dù người ta tuyên bố Đức Chúa Trời ở cùng họ, nhưng họ... Không phải tất cả...Mẹ thường nói, “Hành động nói lớn hơn lời nói.” Chắc chắn, nó đúng. Anh em phải hành động nó, tin điều đó, tin chắc, và rồi anh em sẽ quan tâm.

⁸¹ Chúa Jêsus phán, “Nếu các người yêu mến Ta, hãy cho chiên Ta ăn.” Bây giờ, đó là chỗ tôi nghĩ chúng ta đã thất bại nhiều, là chặn chiên của Ngài. “Nếu các người yêu mến Ta, hãy chặn chiên Ta.” Ngày nay, hầu như, “Xén lông chiên của ta.” Đưa họ vào một

nơi và lấy mọi thứ họ có, và làm cho họ thể chấp nhà của họ, và tất cả tiền trợ cấp tuổi già của họ, và mọi thứ khác. Nói về sự cắt xén! Chúa Jêsus không hề nói điều đó.

Anh Parker đã nói, sáng nay, “Đức Chúa Trời yêu thương dân sự Ngài.”

⁸² Ngài yêu thương chiên của Ngài. Ngài phán, “Cho chúng ăn.” Và chiên phải có Thức ăn cho chiên. Và Ngài không hề phán, “Hãy dạy dỗ chiên Ta.” Ngài phán, “Cho chúng ăn,” không phải giáo dục chúng. “Cho chúng ăn. Hãy cho chúng Thức Ăn.”

⁸³ Thức ăn cho chiên là gì? Bánh Sự Sống. Chúa Jêsus là Bánh Sự Sống, Phúc Âm, Lễ Thật. Rao giảng Nó mà không có sự thỏa hiệp. Thế thì anh em biết rằng khi anh em phải trả lời vào Ngày Phán xét cho linh hồn của họ, như một mục sư của Phúc âm anh em có thể đứng và nói, “Đó là những gì đã được chép trong Lời.” “Hãy nuôi họ bằng Lễ thật. Hãy chăn chiên Ta.”

⁸⁴ Khi Giảng rất quan tâm, đến nỗi ông biết rằng Đấng Mê-si đang đến trong thời đại của ông. Giảng Báp-tít biết điều đó, vì vậy ông biết rằng Đấng Mê-si sẽ đến trong thời đại mà ông đã sống. Nhưng khi ông ra khỏi đồng vắng, ông không bao giờ bắt đầu có trường học nào. Ông không bao giờ bắt đầu học trường cao đẳng. Ông không bao giờ bắt đầu có tổ chức nào. Tại sao? Ông tin chắc rằng Đấng Mê-si sẽ đến trong thời đại của ông. Thức Ăn của ông, Sứ điệp của ông, hành động của ông, đã làm chứng cho điều đó.

⁸⁵ Và chúng ta tin rằng Ngài sẽ Đến trong thời đại này. Tại sao chúng ta muốn trân trọng gìn giữ điều quan trọng? Tại sao chúng ta muốn làm, xây dựng hàng triệu đô-la vào các trường học và các tòa nhà, và rồi nói Chúa Jêsus đang đến? Ồ, công chúng biết rõ hơn điều đó. Họ biết bạn đang nói về điều gì đó mà bạn không tin. Hãy thực hành những gì chúng ta rao giảng. Đúng thế. Bây giờ chúng ta phải làm điều đó.

⁸⁶ Giảng rất quả quyết. Khi ông được sinh ra, ông biết mình được sinh ra một cách kỳ quặc.

⁸⁷ Tất cả chúng ta đều biết Xa-cha-ri đã nhìn thấy Thiên sứ như thế nào. Và đó hẳn là một sự căng thẳng đối với cặp vợ chồng già.

Xa-cha-ri là một người đã có tuổi, và Ê-li-sa-bét là một phụ nữ đã có tuổi, nhưng họ đã tin rằng—rằng ngày nào đó Đức Chúa Trời sẽ ban cho họ một đứa con. Bà đã hiếm muộn. Và chúng ta biết khi Giăng được sinh ra, sự sinh ra đặc biệt, và biết rằng ông sẽ là tôi tở của Đức Chúa Trời, chắc hẳn đã khó khăn với cặp vợ chồng già. Vì họ biết, theo kỳ đã định, họ sẽ không bao giờ sống để thấy chàng trai đó đi vào chức vụ của mình.

⁸⁸ Và cha của Giăng là một thầy tế lễ. Nhưng thay vì ông, với sự kêu gọi đó, đi xuống thần học viện nơi cha ông xuất thân, ông không thể đi xuống đó. Ông không thể chớp lấy cơ hội về điều đó. Ông thật sự không thể trở nên lẫn lộn với nó. Bởi vì, ông đã thấy rằng, trong Kinh Thánh, ông là, “tiếng của một người kêu trong đồng vắng.” Ông đã thấy rằng ông là, “Sứ giả mà sẽ đi trước Đấng Mê-si.” Và ông phải chắc chắn về điều đó. Và ông đã chờ đợi trong đồng vắng cho đến khi ông đã tin chắc, và rồi ông quan tâm. Ông đã tin chắc. Ông muốn—ông muốn ở lại. Ông rất chắc chắn về điều đó, rằng ông sẽ thấy Chúa Jê-sus, cho đến khi ông nói điều này, “Kìa, Ngài đang đứng giữa các người bây giờ. Có một Đấng ở giữa các người, Người mà các người không biết.”Ồ, tôi thích điều đó!

⁸⁹ Có một Đấng ở giữa chúng ta, tối nay, nhưng tôi vui mừng vì chúng ta biết Ngài. Và tôi tin Ngài là Đấng đang làm chứng. Đức Thánh Linh vĩ đại đang làm chứng rằng Chúa Jê-sus sắp đến, vì theo Lời, và mọi dấu hiệu đang được ứng nghiệm. Chúng ta đang ở kỳ cuối cùng.

⁹⁰ Ông không muốn ở lại và rồi phạm bất cứ sai lầm nào, vì vậy ông đã ở lại trong đồng vắng cho đến khi ông tin chắc rằng ông sẽ biết Đấng Mê-si là ai. Và Đức Chúa Trời đã bảo ông loại dấu hiệu gì để tìm kiếm, khi ông nhìn thấy Đấng Mê-si. Vì vậy khi ông nhìn thấy Ngài, và thấy dấu hiệu được cho là đi theo Ngài, ông tin chắc rằng đó là Ngài. Ông nói, “Tôi làm chứng rằng đó là Ngài.” Vì, Đức Chúa Trời, Đấng đã bảo ông, và đã báo trước cho ông bởi đấng tiên tri, bảy trăm mười hai năm trước khi ông được sinh ra, “Người là tiếng của một người kêu trong đồng vắng, ‘Hãy dọn đường cho Chúa, và ban bằng nẻo của Ngài.’” Và Đức Chúa Trời đã định trước cho ông, và định trước cho ông công việc, ông

đã chờ đợi Đức Chúa Trời đó cho đến khi ông nghe từ Đức Chúa Trời đó. A-men. Khi Đức Chúa Trời bảo ông điều gì sẽ xảy ra, ông đã tin chắc. Khi ông nhìn thấy dấu hiệu đó, nói, “Ngài đây.” A-men.

⁹¹ Nếu chúng ta thật sự chân thành! Nếu chúng ta chờ đợi ở bàn thờ, không có một chút cảm xúc nào đó và nhảy lên và chạy đi, nhưng hãy ở lại đó. Cho dù điều gì xảy ra, hãy ở lại đó cho đến khi anh em hoàn toàn tin chắc bởi quyền năng của sự sống lại của Ngài, rằng Đức Thánh Linh đã nắm giữ anh em và nắm giữ anh em, và anh em là một tạo vật mới trong Đấng Christ. Hãy ở lại đó cho đến khi anh em chết và sống lại, rồi anh em sẽ không đi tưới nước cho kẻ giả hình. Anh em sẽ đi đến đó, và anh em biết rằng Ngài—Ngài đã chết cho anh em, và anh em đã chết với Ngài. Bây giờ anh em đang đi xuống, để được sống lại với Ngài; tỏ cho thế gian thấy rằng anh em tin rằng Ngài đã chết và sống lại, và anh em đã chết với Ngài, và đã sống lại rồi. Và bây giờ anh em sẽ ngồi trong các nơi trên Trời, ăn Thức ăn của chiên. Đúng thế.

⁹² Anh-rê, người vĩ đại này mà chúng ta đang nói đến, anh em của Si-môn, ông đã ở lại suốt đêm, cho đến khi ông tin chắc. Khi ông đang đi dọc theo bờ sông, Giăng, nhà tiên tri vĩ đại này cứ nói, “Có một Đấng! Giờ đã gần rồi. Tất cả các người dòng dõi của những con rắn trong đồng cỏ, đừng nghĩ để nói rằng, ‘Tôi thuộc về *điều này*, và tôi thuộc về *điều kia*. Chúng ta có Áp-ra-ham là tổ phụ của chúng ta.’ Tôi sẽ nói với các ông, Đức Chúa Trời có thể khiến những hòn đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.” Ô, ông chỉ đang chặt cây, một cái rìu đang đặt vào gốc cây.

⁹³ Đây, Giăng là một người trong đồng vắng. Hãy nhìn những gì ông nói về: rìu, cây cối, rắn. Thấy không? Đó là những gì ông đã quen, ở ngoài đó trong đồng vắng. Và ông nói, “Cái rìu được đặt ở gốc cây, và mọi cây không sanh trái tốt sẽ bị đốn và bị đốt.” Đụng cái rìu vào cây; chặt đầu rắn, và mọi thứ. Ông là một con người đồng vắng.

⁹⁴ Không ngạc nhiên khi Chúa Jêsus phán, “Các người đi ra xem gì?” *Phước Lành Bị Bỏ Quên* đó, như tôi đã giảng về nó. Khi Ngài đi ngang qua ngọn đồi, các môn đồ của Giăng, đã phán, “Các

người đã đi ra để xem gì, một người mặc quần áo đẹp chẳng?” Ngài phán, “Đó là loại người mà họ sẽ gọi là, ‘Tiến sĩ, cha thánh.’ Và họ mặc quần áo mềm mại. Họ hôn những đứa trẻ, và làm lễ cưới cho người—người trẻ, và chôn người già. Người đó cầm một con dao bỏ túi.” Một người như thế sẽ biết gì về Gươm hai lưỡi trên trận tuyến? “Các người có đi ra để xem một người không?”

⁹⁵ Một số người nói, “Thế thì anh em đi xem cây sậy bị gió rung chẳng, hay bất cứ nhóm nhỏ nào có thể đến, thay đổi anh em từ *điều này* thành *điều kia*, và *điều này* thành *điều kia*?” Không phải Giảng. Ông đã tin chắc. Ông—ông biết ông đã ở lại đâu. Ông biết vị trí của mình. Không hề lay chuyển Giảng. Không, không.

⁹⁶ Phán, “Thế thì người đi xem gì, một đấng tiên tri chẳng?” Ngài phán, “Và Ta nói cùng các người, có một đấng vĩ đại hơn một đấng tiên tri. Ngài còn hơn cả một nhà tiên tri.”

⁹⁷ Vì vậy Giảng đã tin chắc, và ông bắt đầu rao giảng. Và Anh-rê đã tham dự các buổi nhóm. Và vì vậy khi Chúa Jêsus đi ngang qua, và Anh-rê và một môn đồ khác ở đó, và Giảng đã chỉ ra, và nói, “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời là Đấng cất tội lỗi thế gian đi.” Và họ đã đi theo Ngài.

⁹⁸ Tôi thích điều đó. Tôi ước gì tôi có thể có nhiều tác động mạnh mẽ đó trong sự giảng dạy của mình. Bằng cách tôi nói, “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời là Đấng cất tội lỗi thế gian đi,” và mọi người sẽ đi theo Ngài. Chao ôi! Để tôi...

“Tôi tìm thấy Ngài ở đâu, Anh Branham?” Tôi có thể chỉ cho anh em thấy.

⁹⁹ Cách đây không lâu, tôi đã có mặt trong một buổi nhóm của các Thương Gia. Và tôi đang giảng ở Bờ Tây. Và có một người nào đó bước đến gần tôi, và anh ta nói, “Này, anh không phải là thầy giảng sao?”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

Anh ấy nói, “Anh đang làm gì với những thương gia này?”

Tôi nói, “Tôi là một thương gia.”

Và anh ấy nói, “Anh đang kinh doanh loại bảo hiểm gì?”

Tôi nói, “Kinh doanh đảm bảo.”

Anh ấy nói, “Loại bảo hiểm gì?”

Tôi nói, “Sự đảm bảo.”

Nói, “Đó là loại gì?”

¹⁰⁰ Tôi nói, “Đảm bảo phước hạnh, Chúa Jêsus là của tôi.” Tôi nói, “Nếu anh quan tâm đến một chính sách, tôi muốn nói chuyện với anh.”

¹⁰¹ Một người bạn của tôi, Ông Snyder, chàng trai yêu quý, anh ấy đến nhà tôi. Và tôi biết anh ấy khi tôi còn là một cậu bé, và chúng tôi đã đi học cùng nhau. Anh ấy nói, “Billy, tôi muốn bán cho anh một số bảo hiểm.”

¹⁰² Ồ, tôi đã gặp một chút vấn đề về tôi một lần, về bảo hiểm, và tôi đã không bao giờ mua nó nữa. Vì vậy anh ấy nói...Tôi nói, “Wilmer, tôi—tôi chắc chắn sẽ...thích anh, nhưng,” tôi nói, “tôi—tôi đã có sự đảm bảo rồi.”

Anh ấy nói, “Ồ, anh có à?”

¹⁰³ Vợ tôi nhìn tôi như thể tôi là một kẻ đạo đức giả. Nàng biết tôi không có bảo hiểm, nhưng tôi nói, “sự bảo đảm.” Hiểu không?

¹⁰⁴ Anh ấy nói, “Ồ, tôi xin lỗi, Billy.” Anh ấy nói, “Với công ty nào?”

Tôi nói, “Sự sống Đời đời.”

Nói, “Tôi không tin tôi đã từng nghe về công ty đó.”

Tôi nói, “Anh nên nghe.” Ồ, tôi tin rằng nó đúng. Đúng.

¹⁰⁵ Vì vậy, Giảng đã rao giảng và nói, “Ngài đấy, Chiên Con của Đức Chúa Trời là đấng cất tội lỗi của thế gian đi.”

¹⁰⁶ Khi tôi thấy Ngài di chuyển qua cửa tọa, kéo ra một tội nhân, hay một người đau, và nói với họ, và biết rằng Đó là chính Đức Chúa Trời, và bất cứ ai, sẽ biết bất cứ điều gì, sẽ biết rằng tôi không thể làm điều đó. Tôi muốn nói, “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời là đấng cất tội lỗi của thế gian đi.”

¹⁰⁷ Tôi thích khi người ta, nói, “Tôi tin điều đó. Bây giờ tôi ăn năn về tội lỗi của mình. Tôi tin vào Chúa Jêsus Christ.” Ồ, tôi thích thấy họ làm điều đó.

108 Và những môn đồ này đã đi ngay theo Chúa Jêsus. Và Ngài nhìn quanh. Ngài đã nhận ra họ. Và Ngài phán, “Các người tìm chi?”

109 Họ nói, “Thưa Ra-bi, (nghĩa là, Thầy,) Thầy ở đâu?”

110 Ngài phán, “Hãy đến xem.” Bây giờ đó là một lời mời tuyệt vời. “Hãy đến xem.” Tôi thích điều đó.

111 Đó là những gì Phi-líp đã nói với Na-tha-na-ên, khi Na-tha-na-ên nói, “Có thể có điều tốt nào đến từ Na-xa-rét không?” Ngài phán, “Hãy đến xem.”

112 Vậy thì, hãy đến, tìm thấy. Đừng ngồi ở nhà và chỉ trích. Hãy đến, tìm thấy. Thấy không? “Hãy đến, tự mình xem đi.”

113 Bây giờ, họ nói đã đến chiều tối, vì vậy Anh-rê đã ở lại suốt đêm. Ô! Đó là một cách tốt. Ông đã ở lại cho đến khi ông đã tin chắc. Những gì Người đó đã nói với ông tối hôm đó, những gì Ngài đã phán với ông, hay những gì Ngài đã làm, có điều gì đó mà hoàn toàn thuyết phục Anh-rê rằng Ngài là Đấng Mê-si.

114 Ngày hôm sau thật sớm, tôi tưởng tượng, ông chụp lấy áo khoác và mũ của mình, và đi xuống, vì Phi-e-rơ đang đi câu cá trên sông. Và ông nói, “Hãy đến, xem Đấng mà chúng ta đã tìm thấy. Đó là Đấng Mê-si.” Ông đã tin chắc. Khi ông hoàn toàn tin chắc rằng đó là Đấng Mê-si, ông quan tâm đến người anh trai của mình.

115 Đó là vấn đề, tối nay. Nhiều người không tin chắc về Sứ điệp. Người ta không tin chắc về Đức Thánh Linh. Nếu anh em thực sự tin chắc, thì anh em quan tâm. Anh em sẽ làm mọi thứ anh em có thể làm, làm những gì anh em phải làm. Nói, “Ồ, Anh Branham, tôi không phải là một thầy giảng.”Ồ, anh em cũng có thể làm điều gì đó.

116 Nhớ một lần tôi có một buổi nhóm. Có một nông dân được cứu và đầy dẫy Đức Thánh Linh. Và ông không có gì ngoài kinh nghiệm của mình, và một chiếc xe tải. Nhưng ông đã kéo rất nhiều người đến buổi nhóm, ông có thêm ba mươi người nữa được đầy dẫy Đức Thánh Linh, trước khi điều đó...?...Tại sao? Ông đã tin chắc. Và khi ông đã tin chắc, ông đã quan tâm. Con gái nhỏ đã được chữa lành. Chúng tôi có những người đau ốm

mỗi đêm, một xe tải chở đầy họ, mang họ đến từ mọi nơi. Ba mươi người có Đức Thánh Linh. Thấy không? Ông tin chắc rằng Nó đúng, vì vậy ông quan tâm đến người nào khác. Và chúng ta... Nếu chúng ta tin chắc rằng Chúa Jêsus sắp đến, chúng ta sẽ quan tâm đến những người hư mất của chúng ta. Chúng ta sẽ làm tất cả những gì chúng ta có thể để truyền bá Phúc âm.

117 Gia-cốp đã ở lại suốt đêm, một đêm, vật lộn. Hoàng tử vật lộn đó, ông đã vật lộn suốt đêm. Ông đã né tránh Ê-sau ở đây và ở đó. Ông đã sợ đến chết, về ông ta. Và ông nghe Ê-sau đang đến. Ông đưa vợ mình qua con suối. Đi qua phía bên kia và quỳ xuống. Anh em biết đấy, Đức Chúa Trời giáng xuống và nắm giữ Gia-cốp, và họ đã vật lộn suốt đêm. Vì vậy ông—ông đã không hoàn toàn tin chắc, lúc ban đầu. Nhưng thời gian Đức Chúa Trời đã ở suốt với ông, ông đã tin chắc. Vâng. Ông đã ở lại và giữ vững cho đến khi ông tin chắc rằng đó là Đức Chúa Trời.

118 Thưa anh em, lúc đó ông không sợ Ê-sau. Băng qua sông, và ông yếu và đi khập khiễng. Trông giống như, thời gian tôi tệ hơn mà ông có thể ở trong. Ông—ông đã—ông là người từng yếu đuối nhất. Ông đã bị tàn tật và mọi thứ. Nhưng Ê-sau đã nói với ông, “Em có để cho tôi sai một đội quân đến giúp em không?”

119 Nói, “Tôi thậm chí không cần sự giúp đỡ.” Tại sao? Ông tin chắc rằng Đức Chúa Trời, mà ông đã nắm giữ, có thể chăm sóc ông. Ha-lê-lu-gia! Nếu mọi người chỉ làm điều đó.

120 Nếu anh em có thể tin chắc rằng Đức Chúa Trời nắm giữ anh em, làm rung động lòng anh em, làm cho anh em trở nên một tạo vật mới trong Chúa Jêsus Christ. Hãy để bệnh tật, sự chết, hay bất cứ điều gì khác đến, anh chị em tin rằng Ngài có thể chăm sóc tốt cho anh chị em. Chắc chắn. A-men. Tôi thích điều đó.

121 Sam-ga, ông bạn trẻ mà chúng ta đã nói về đêm nọ, ông quan tâm đến gia đình mình. Vâng, ông biết họ đang đói. Và người Phi-li-tin đã đến, một ngàn người trong số họ, tôi tin, sáu trăm người. Tôi tin, sáu trăm người trong số họ lên đường, những người có vũ trang. Ông đã quan tâm đến gia đình mình, bởi vì họ sẽ chết đói vào mùa đông năm đó. Nhưng ông ở lại đó, suy nghĩ và nghiên cứu. Ông có thể làm gì? Ông đã ở lại đó cho đến khi ông tin chắc rằng Đức Chúa Trời giữ lời hứa của Ngài.

¹²² Bây giờ, hãy xem những gì ông có thể nghĩ. “Bây giờ, ở đây, Áp-ra-ham tổ phụ tôi, người mà tôi đã chịu dấu cắt bì trong thân thể mình, bởi vì tôi tin Áp-ra-ham là người của Đức Chúa Trời. Ông đã tin chắc. Ông đã rời khỏi nhà của mình. Ông đã để lại mọi thứ ông có, để hầu việc Đức Chúa Trời. Và trên núi ngày ấy, khi ông dâng con chiên đực thay vì Y-sác, Đức Chúa Trời phán với Áp-ra-ham, ‘Bởi vì ngươi đã làm điều này, dòng dõi ngươi sẽ chiếm giữ cửa thành của kẻ thù.’” Đúng vậy. “‘Dòng dõi của ngươi, Áp-ra-ham, Ta hứa với ngươi. Ta thề bởi điều đó.’” Ha-lê-lu-gia! Ô, chao ôi! Bây giờ tôi cảm thấy sùng đạo. “‘Ta thề bởi điều đó. Hỡi Áp-ra-ham, dòng dõi của ngươi sẽ chiếm được cửa thành của kẻ thù.’”

Bấy giờ Sam-ga có thể nói, “Tôi là dòng dõi của Áp-ra-ham.”
A-men.

¹²³ Và nếu Sam-ga có thể nghĩ rằng, là dòng dõi xác thịt của Áp-ra-ham, thế còn tối nay, và chúng ta là Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham thì sao? Ô! Chà! Anh em nghĩ tôi bị điên. Có lẽ tôi là vậy. Để mặc tôi. Tôi cảm thấy tốt hơn theo cách này so với khi tôi có tâm trí khác. Vâng. Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham! Hội thánh là Dòng dõi Hoàng gia, được hứa. Và nếu hạt giống xác thịt có thể mất nhiều can đảm như vậy, thì Hạt giống Hoàng gia nên làm gì, với sự—với sự Hiện diện của Đức Thánh Linh chỉ xúc dầu chung quanh, bày tỏ chính Ngài? Chà! Vinh hiển thay! Chắc chắn.

¹²⁴ Sam-ga nói, “Tôi là dòng dõi của Áp-ra-ham.” Khi ông bắt đầu nghĩ về điều đó, “Đức Chúa Trời đã phán với Áp-ra-ham, tôi tin điều đó, rằng dòng dõi của ông sẽ chiếm hữu các cửa thành của kẻ thù. Và họ ở đó, đang diễu hành qua cổng của tôi.” Chỉ với tay lên, lấy một cây đốt bò. Bây giờ, ông không dừng lại.

¹²⁵ Ông không bao giờ chờ đợi để học cách đấu tay đôi, hay nói, “Bây giờ chờ một chút. Tôi là Hạt giống Hoàng gia. Tôi là dòng dõi của Áp-ra-ham. Tôi đã chịu phép cắt bì. Vì vậy, anh em biết đấy, tất cả những người Phi-li-tin này đều là những chiến binh tốt. Họ đã thực hành trong một thời gian dài. Tôi sẽ đi xuống thần học viện và lấy bằng Tiến sĩ Triết học và Tiến sĩ Luật của tôi, và tôi

sẽ học cách đấu tay đôi. Tôi sẽ học giáo lý, tất cả các luật lệ giáo hội.”

¹²⁶ Nếu ông đã làm điều đó, đó là tất cả những gì ông biết về...?... Ông chỉ biết điều đó, và ông không thể đánh bại nó. Thế thì ông không thể sánh được với kẻ thù.

¹²⁷ Anh em không thể sánh với kẻ thù. Tôi không thể sánh được với nó. Nhưng tôi nhớ tôi đang sống dưới một lời hứa, ha-lê-lu-gia, đó là quyền lực của người đó đã được xứng đáng hơn rồi, và bị chinh phục, và bị giáng xuống. “Tôi còn hơn là một kẻ chinh phục, ngay bây giờ.” Không phải chính tôi, nhưng tôi ở trong Ngài Đấng đã chinh phục hẳn cho tôi, đấng, và điều đó vẫn đúng. Tôi là một phần của Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham. Hãy suy nghĩ về điều đó một phút, rồi lấy cây đốt bò của anh em. Hãy xua đuổi ma quỷ nghi ngờ đó ra khỏi anh em. Vâng.

¹²⁸ Nói, “Tôi...Tôi không thể học đấu tay đôi.” Nếu anh ta làm vậy, đó là tất cả những gì anh ta biết làm, chỉ là một cuộc đấu tay đôi. Đó là tất cả những gì anh ta có thể nói về.

¹²⁹ Ngày nay, đó là cách chúng ta cố gắng làm điều đó ngày hôm nay. Nhiều người nói, “Tôi có một sự kêu gọi trong đời để trở thành một mục sư truyền đạo.”

¹³⁰ “Ồ, bây giờ, con trai, ta sẽ gọi cho giám mục, và ta sẽ tìm thấy nếu ta không thể để cho con đi học, và con có thể học tâm lý học, và học tất cả những điều này. Và khoảng mười năm trong thần học viện có thể giúp con ổn định.” Điều đó sẽ, chắc chắn đủ. Nó sẽ sắp đặt anh ta để anh ta không bao giờ đứng dậy được nữa.

¹³¹ Thật là một sự khác biệt hơn là, việc sai đến một mục sư ngày nay, hơn là ở Hội thánh đầu tiên. Họ đã không chờ đợi mười năm. Họ đã chờ đợi mười ngày. Nếu anh em mất mười năm để được tin chắc...Họ đã được tin chắc trong mười ngày. A-men. Anh ta có thể bị tin chắc về tâm lý học, nhưng anh em phải có được môn quỳ gối học. Chỉ mười ngày, họ đã tin chắc, và rồi họ quan tâm đến những người khác. Một số người trong họ thậm chí không thể ký tên của chính họ. Kinh Thánh nói họ dốt nát và không hiểu biết, nhưng họ tin chắc. Ha-lê-lu-gia!

¹³² Tôi không quan tâm đến học vấn. Tôi tin chắc rằng Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời. Tôi tin chắc Đây là Đức Thánh Linh. Tôi tin rằng Ngài là Đấng Chữa Lành. Tôi tin chắc Ngài là Đấng Cứu Rỗi. Tôi tin chắc Ngài đang đến. Tôi tin chắc Đây là Điều đó. Tôi tin chắc. Tôi tin nó.

¹³³ Họ nói họ tin chắc. Điều gì đó đã xảy ra. Họ đã tin chắc, rồi họ quan tâm sau khi họ đã tin chắc. Họ lo lắng về việc đưa Lời Ngài ra cho những người còn lại của họ. Đó là một dấu hiệu tốt rằng họ đã tin chắc: họ đã quan tâm.

¹³⁴ Họ không quan tâm về học vấn, quan tâm về việc họ có thể nói “a-men” thật đúng. Họ không quan tâm về tổ chức họ thuộc về, hay họ có thể thông công, hay không. Họ tin chắc rằng tất cả những gì họ cần là Ngài.

¹³⁵ Và tôi cũng giống như vậy tối nay. Tôi tin chắc rằng tất cả những gì chúng ta cần là Đấng Christ. Không cần một thị trường mới. Chúng ta không cần những tổng thống mới. Chúng ta không cần một đội quân mới. Chúng ta không cần một quả bom mới. Chúng ta cần Chúa Jêsus.

¹³⁶ Đó là tất cả những gì họ—mà họ đã tin chắc về. Và họ cũng tin rằng Ngài sẽ...Họ tin chắc rằng Ngài—Ngài sẽ đáp ứng mọi thứ mà họ cần.

Anh em có tin chắc điều đó, tối nay không?

¹³⁷ Nói, “Tôi tin chắc. Cho dù điều gì đến trước tôi, Ngài sẽ phù hợp với điều đó. Cho dù điều gì đến trước tôi, tôi tin chắc Ngài sẽ chăm sóc tôi. Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó.”

¹³⁸ “Ta sẽ ở cùng các người, ngay cả trong các người, cho đến tận cùng thời đại. Đừng nghĩ đến ngày mai, nó sẽ mang lại lo lắng.” Đúng vậy, cứ nghĩ về ngày hôm nay. “Nếu Đức Chúa Trời đã mặc áo cho cánh đồng như vậy, và cỏ của cánh đồng, mà ngày nay có, ngày mai thì không; và nếu Ngài nghĩ đủ đến nỗi thậm chí không một con chim sẻ nào có thể rơi xuống trên đường phố mà Ngài không biết về điều đó,” huống chi Ngài còn biết nhiều nữa về những nhu cầu của chúng ta?

¹³⁹ Tôi tin chắc. Đó là lý do anh em không thấy tôi xin tiền dâng, và *điều này, điều kia*. Tôi tin chắc. Nếu tôi ở lại với Lời này, Đức

Chúa Trời sẽ ở lại với tôi. Tôi tin chắc. Không phải để được ban cho, nó sẽ đến cách nào đó. Tôi—tôi—tôi, chỉ—chỉ tin chắc. Tôi tin điều đó. Tôi tin mọi Lời Ngài đã phán. Tôi tin chắc về Nó. Tôi tin chắc Ngài sẽ đáp ứng mọi nhu cầu mà tôi cần. Tôi sẽ không phải lo lắng về điều đó.

¹⁴⁰ Và người đó cũng tin chắc rằng họ không cần một nhóm tâm lý học, và tất cả những thứ khác này, để nhận lấy. Họ tin chắc rằng những người mà...họ—họ đã rao giảng, là tất cả những gì họ cần, sẽ là những gì họ có.

¹⁴¹ Đó là rắc rối của nó ngày nay. Họ đang cố gắng đưa những thứ khác vào chúng, những tín điều, và những thứ như thế. Anh em chưa bao giờ được tin chắc một cách lặng lẽ rằng Đức Thánh Linh là đúng. Đó là tất cả những gì tôi cần. Đó là tất cả những gì anh em cần. Đó là tất cả những gì người khác cần.

¹⁴² Xảy ra ở châu Phi cách đây không lâu. Họ đang cố gắng giáo dục những người đó ở dưới đó, và các bộ lạc. Và khi anh em mang họ vào trong người da trắng, người đó nhận lấy tội lỗi của người da trắng. Đã phạm tội của chính mình ở ngoài đó trong chi phái. Mang anh ta vào, anh ta gánh lấy tội lỗi của một người da trắng, rồi anh ta là đứa con của địa ngục nhiều hơn gấp hai lần so với anh ta, lúc bắt đầu. Chỉ một điều anh ấy cần. Anh ấy cần Đấng Christ. A-men.

¹⁴³ Hudson Taylor, một lần nọ. Anh em chưa bao giờ nghe nói về Hudson Taylor, nhà truyền giáo vĩ đại, Trung Quốc chứ? Có một chàng trai trẻ Ấn Độ. Anh ấy đã được cứu, nói rằng anh ấy có một sự kêu gọi đến với chức vụ. Anh ấy đến và nói với Ông Taylor, nói, “Ông Taylor, tôi có nên học bốn năm tâm lý không,” và những điều khác mà anh ta nên làm, “và tôi sẽ mất bao lâu, lấy bằng Cử nhân Văn chương?”

¹⁴⁴ Ông Taylor đã nói với anh, nói, “Con trai à, đừng bao giờ đốt ngọn—ngọn nến xuống một nửa trước khi con bắt đầu.” Không.

¹⁴⁵ Đó cũng là những gì tôi nghĩ. Đừng chờ đợi cho đến khi ngọn nến cháy hết, và một loại giáo dục nào đó gõ vào anh em, một loại chất lỏng ướp xác nào đó. Đừng làm thế. Nhưng tôi nói, ngay khi ngọn nến được thắp lên, hãy bắt đầu. Tôi không cố gắng ủng

hộ sự dốt nát, nhưng đây là những gì tôi muốn nói. Nếu anh em không biết điều gì khác, hãy nói cho họ biết ngọn nến đã tắt sáng như thế nào. Đó là tất cả những gì họ phải biết. Nói cho họ biết điều gì đã tắt lên ngọn nến. Hãy nói với họ những gì đang cháy trong đó. Cứ nói cho họ biết nó đã được tắt sáng như thế nào. Hãy để họ được tắt sáng, họ sẽ—họ sẽ lo liệu phần còn lại của nó. Chắc chắn vậy.

¹⁴⁶ Anh em không cần phải nói, đi qua tất cả những từ ngữ tuyệt vời mà anh em không biết để bắt đầu, và không có ý nghĩa gì sau khi anh em biết chúng. Thấy không? Chỉ nói với họ, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Đức Thánh Linh đã đánh động tôi, và tôi là một người khác hẳn.” Hãy nói cho họ biết ngọn nến đã tắt sáng như thế nào. Đừng chờ đợi cho đến khi nó cháy lên; rồi nó bốc khói trong thời gian đó. Quá nhiều người trong số họ ngày nay. Cứ nói cho họ biết nó đã được tắt sáng như thế nào.

¹⁴⁷ Người mù mà Chúa Jêsus đã ban cho thị lực của mình ở trên đó, họ đã làm âm ỉ lên như vậy. Anh em còn nhớ khi người đi ngang qua, các môn đồ nói, “Ai đã phạm tội, người đó hay mẹ người, cha người đó?”

¹⁴⁸ Chúa Jêsus phán, “Cũng không. Nhưng để các công việc của Đức Chúa Trời có thể được bày tỏ.” Và Ngài ban cho anh ta thị lực của mình.

¹⁴⁹ Ở đây tất cả các thầy thông giáo và người Pha-ri-si đến. Và cha và mẹ anh đã sợ đến chết, bởi vì họ đã nói rồi, “Nếu người nào lắng nghe Jêsus người Na-xa-rét đó, Đấng Tiên Tri đó, ông ta sẽ chỉ cho anh em một lá thư từ hội thánh. Anh bị dứt phép thông công.”

¹⁵⁰ Họ đã không thay đổi nó một chút nào. Thấy đó, giống như vậy! “Bất cứ ai lắng nghe Ngài, hay đi đến buổi nhóm của Ngài, anh em thật sự ra khỏi nhà thờ, ngay từ đầu.” Họ xóa tên anh em ra khỏi quyển sách.

¹⁵¹ Vì vậy họ đi đến và gặp cha và mẹ của anh, nói, “Đây có phải là con trai của anh không?”

¹⁵² Nói, “Vâng, đúng vậy.” Nói, “Chúng tôi biết đây là con trai của chúng tôi, và biết nó bị mù bẩm sinh.”

“Ồ,” nói, “làm sao anh ta có được thị lực?”

Nói, “Ông hỏi nó. Nó đã có tuổi.”

Nói, “Hãy dâng sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Người Này là một tội nhân.”

¹⁵³ Ô, ông không thể tranh cãi thần học với họ. Chắc chắn không. Nhưng có một điều ông đã biết. Ông tin chắc rằng ông có thể nhìn thấy. Nói, “Ngài có phải là tội nhân hay không, tôi không biết. Tôi không biết Ngài đến từ trường nào, hay không biết gì về điều đó. Nhưng đây là một điểm tranh cãi tốt mà tôi có: tôi đã từng bị mù, tôi tin chắc rằng tôi có thể nhìn thấy; vì Ngài đã bảo tôi có thể, và tôi đã lắng nghe Ngài.” Ha-lê-lu-gia!

¹⁵⁴ Điều tương tự với tôi. Tôi đã từng bị mù, nhưng bây giờ tôi thấy. Tôi đã từng không thể thấy Điều này. Tôi là một tội nhân. Ngài đã mở mắt tôi. Nơi mà tôi đã từng bị mù, bây giờ tôi thấy.

¹⁵⁵ Ông đã có một quan điểm tranh cãi tốt, chắc chắn vậy, rất nhiều cho đến nỗi họ không thể cãi lại ông. Tại sao? Ông tin chắc mình có thể nhìn thấy. Và ông đã tin chắc rằng... Ông nói, “Thật là một điều lạ lùng bây giờ. Các ông dựng lên, các ông những người ở đây, là những nhà lãnh đạo tôn giáo của đất nước. Và các ông nói các ông không biết Người này đến từ khi nào, và ở đây Ngài thực hiện một phép lạ trên tôi, mà chưa bao giờ được thực hiện trên thế gian. Đó là một điều lạ.”

¹⁵⁶ Thưa anh em, tôi tin ông ấy là một nhà thần học khá giỏi, về điều đó. Tại sao? Ông đã tin chắc. Ông có điều gì đó thuyết phục ông. Ông đã bị mù; nay ông có thể thấy.

¹⁵⁷ Đa-vít, khi ông đến với quân đội của Sau-lơ, Gô-li-át ở phía bên kia, Đa-vít là người nhỏ nhất trong nhóm. Gô-li-át là người to lớn nhất. Sau-lơ sẽ là một người phù hợp hơn. Sau-lơ, tôi đoán, hoặc tốt hơn, cao khoảng hai thước hai, có lẽ hai thước rưỡi, “Đầu và vai cao hơn mọi người trong đội quân của ông.” Và Đa-vít là người nhỏ nhất ở đó, và ông là người duy nhất không được đào tạo ở đó. Nhưng, thưa anh em, ông đã tin chắc. Vinh hiển thay! Thấy không? “Tôi thích vẻ ngoài của tôi.”

¹⁵⁸ Để ý. Ông không được huấn luyện. Ông không có gươm giáo. Ông không biết gì về nó. Và ông chỉ là một chàng trai nhỏ bé hồng

hào. Nhưng ông đã tin chắc, và ông quan tâm về một đội quân tự xưng là “đạo quân của Đức Chúa Trời hằng sống.” Và ông tin chắc rằng Đức Chúa Trời, Đấng đã giúp ông với chiếc trành ném đá đó, để giết một con sư tử và một con gấu, chắc chắn có thể cất mạng người Phi-li-tin không cất bì đó ra. Ông đã tin chắc, rồi ông quan tâm đến quân đội. Cho dù ông có...Nếu anh em tin chắc thì anh em quan tâm, nhưng anh em phải tin chắc, trước tiên. Vì vậy, ông đã tin chắc.

¹⁵⁹ Tôi nhớ một đêm, một đêm thật nóng nực, tối tăm khắp nơi, sắp xảy ra chiến tranh. Ồ, lợi thế thì chống lại ông. Và ông đã cầu nguyện. Ông đang nằm ngoài đó dưới một cây dâu. Quân đội đã sẵn sàng, ra ngoài đó để gặp ông. Ông đã nằm dưới gốc cây dâu này. Và sau đó ông nghe điều gì đó đến, và đi qua những bụi dâu, và cứ đi ra con đường khác. Ông đã tin chắc, thưa anh em. Cho dù bất cứ điều gì xảy ra, ông tin chắc rằng Đức Chúa Trời đã đi vào, trước ông.

¹⁶⁰ Hỡi các bạn, nếu các bạn có thể đứng đây, tối nay, cho dù các bạn có điều gì không ổn; nếu anh em có thể cảm thấy luồng gió thổi ào ào đó của Đức Thánh Linh đang đến qua anh em, và nói, “Ta là Chúa chữa lành mọi bệnh tật của các ngươi. Ta chữa lành cho các ngươi bây giờ.” Nếu anh em có thể tin chắc, thưa anh em, anh em không quan tâm đến sự tiếp xúc ở ngoài đó, anh em đã biết nó sẽ xảy ra. Chắc chắn vậy.

Ông đã tin chắc và rồi ông quan tâm.

¹⁶¹ Sam-sôn đang đứng trước quân Phi-li-tin, chỉ với một cái xương hàm của con la trong tay, ông đã không—ông thậm chí không được trang bị vũ khí. Nhưng ông tin chắc rằng Đức Chúa Trời đã khiến ông đứng dậy, đã có thể, với cái xương hàm của con la đó, để giết những người Phi-li-tin này. Và ông đã giết chết một ngàn người.

¹⁶² Nhà tiên tri chạy trốn, Môi-se, khi Môi-se tin chắc rằng đó là Đức Chúa Trời ở trong bụi cây đó. Anh em biết đấy, Môi-se chưa bao giờ có kinh nghiệm nào với Đức Chúa Trời, ông có rất nhiều thần học. Nhưng ông đã bỏ chạy. Nhưng khi ông tin chắc rằng Đó là Đức Chúa Trời ở trong bụi cây...Bởi vì, Tiếng phán từ bụi gai, trích dẫn Kinh Thánh cho ông, và ông tin chắc rằng Đó là

Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ ở cùng ngươi.” Anh em biết đấy, ông đã mất hết mối quan tâm về gánh nặng ở xứ Ê-díp-tô. Ông đã ở ngoài đó bốn mươi năm, và họ làm nô lệ. Nhưng khi ông tin chắc rằng đó là ý muốn của Đức Chúa Trời để giải cứu họ, ông đã quan tâm ngay ngày hôm sau.

¹⁶³ Ở đây ông đi xuống đường. Anh em có thể tưởng tượng một cảnh tượng gì không? Với Sê-phô-ra đang ngồi trên con la, bé Ghệt-sôn trên hông, bộ râu xồm xuống như thế này, tám mươi tuổi, cái đầu hói chiếu sáng qua mặt trời, một cây gậy cong queo trong tay ông, la lớn, “Ha-lê-lu-gia! Đi xuống Ai Cập để tiếp quản!” Vâng.

Nó có thể khiến anh em hành động kỳ lạ.

¹⁶⁴ Nó có thể khiến ông hành động kỳ lạ, nhưng ông đã tin chắc. Tại sao? “Ta sẽ đi với ngươi, hỡi Mô-i-se. Ta sẽ lấy cây gậy này trong tay ngươi, và Ta sẽ giải cứu dân Ta.” Bây giờ, một cây gậy nhỏ cong queo trông không giống lắm, nhưng, thưa anh em, ông đã tin chắc bởi vì Lời của Đức Chúa Trời ở cùng nó.

¹⁶⁵ Anh em biết Lời Đức Chúa Trời ở với anh em, và ở trong anh em, anh em có thể tin chắc.

¹⁶⁶ Con cái Hê-bơ-rơ, họ tin chắc rằng Ngài có thể giữ Lời Ngài, vâng, chừng nào họ còn đứng trên Nó. Đức Chúa Trời bảo họ cúi đầu trước những hình tượng. Điều đó thật chính xác những gì Đức Chúa Trời muốn nói. Và họ biết rằng nếu họ không cúi đầu trước thần tượng đó, thì Đức Chúa Trời có thể giữ Lời Ngài. Họ tin chắc rằng Ngài là vậy. Và rồi khi họ tin chắc về việc đứng vững với Lời Ngài, Đức Chúa Trời quan tâm đến việc đứng với họ.

¹⁶⁷ Khi anh em tin chắc rằng Đây là Lời của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời quan tâm chăm sóc anh em với Nó. Hãy thử Nó, qua các lãnh vực nước ngoài và mọi nơi, khi anh em tin rằng Nó đúng. Nhưng, anh em phải tin chắc, rồi Đức Chúa Trời sẽ quan tâm đến anh em. Nhưng, trước tiên, anh em phải tin chắc rằng Đó là Ngài, và Ngài giữ lời hứa của Ngài, rồi Đức Chúa Trời quan tâm.

168 Ma-thê tin chắc rằng nếu Chúa Jê-sus cầu xin Đức Chúa Trời, điều đó sẽ xảy ra. Nàng nói, “Tôi không quan tâm những người còn lại nói gì. Tôi không quan tâm ngay cả khi chị Ma-ri của tôi không tin vào điều đó. Tôi không tin, không quan tâm những gì ra-bi nói. Nhưng, lạy Chúa, nếu Ngài đã ở đây, anh tôi sẽ không chết.” Và ông nói... “Thậm chí bây giờ, tôi tin chắc, nếu Ngài cầu xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ban nó cho Ngài. Nó sẽ xảy ra. Tôi sẽ đi ngay xuống, lăn hòn đá đi. Tôi sẽ sẵn sàng cho điều đó. Tôi tin chắc.” Chắc chắn.

169 Hãy nhớ lại cha tôi, ở dưới Kentucky, cách đây nhiều năm. Mùa màng đã cháy hết. Và một nhà truyền giáo lớn tuổi đi qua, và ông là một cụ già bảnh bao. Khi ông quỳ gối, ông ở lại đó cho đến khi điều gì đó xảy ra. Ngày đó, tất cả họ đều muốn cầu nguyện cho cơn mưa đến. Bố nói, khi cụ già đó quỳ xuống, và ông thấy những bàn tay co quắp đưa lên trên không trung, ông cụ nói, “Ôi Đức Chúa Trời, con đã hầu việc Ngài. Những người này là của Ngài, và mùa màng của họ đang cháy.” Bố nói rằng ông đã lên ra khỏi nhà thờ, và đi ra đó và lấy yên ngựa ra khỏi con la của mình, ném nó dưới nhà thờ, vì ông biết mưa đang đến. Tin chắc, vâng, thưa quý vị, rồi ông quan tâm đến yên ngựa của mình. Sau khi các bạn đã tin chắc!

170 Ma-thê nói, “Nếu Ngài đã ở đây, anh tôi sẽ không chết. Nhưng ngay cả bây giờ, bất cứ điều gì Ngài cầu xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ban nó cho Ngài. Đúng vậy. Nó sẽ xảy ra, nếu Ngài cầu xin Đức Chúa Trời.” Điều đó chẳng tuyệt vời sao?

171 Giai-ru, với một xác chết trong nhà, là đứa con duy nhất của ông, mười hai tuổi, một bé gái. Sứ điệp đến, “Đừng làm phiền Thầy, vì nó đã chết rồi.” Và Chúa Jê-sus phán...

172 Trước tiên, ông nói với Chúa Jê-sus, “Con gái nhỏ của tôi bây giờ thậm chí đã chết, nhưng tôi tin chắc.” Ha-lê-lu-gia! “Hãy đến, đặt tay Ngài trên nó, nó sẽ ổn thôi.” Tin chắc!

173 Ông đã nghe về Chúa Jê-sus. Ngài đã biết những công việc của Ngài. Ông là một người tin bí mật. Trong thâm tâm, ông tin rằng đó là Con Đức Chúa Trời. Ông hoàn toàn tin chắc điều đó. Anh em biết đấy, điều đó không lạ phải không? Đức Chúa Trời đã buộc ông với vấn đề này.

174 Đức Chúa Trời biết cách ép buộc anh em. Đúng thế. Đôi khi Ngài ban cho bạn sự đau ốm, mọi thứ khác, chỉ để ép buộc bạn với nó, tỏ cho thấy thái độ của bạn, bạn là gì.

175 Buộc ông ta. Giai-ru bị buộc phải tin điều đó. Vì vậy sau đó ông đã cho thấy những gì ông đã có. Ông nói, “Nếu Ngài đến, chỉ đặt tay Ngài trên cô gái của tôi, mặc dù cô ấy đã chết, cô ấy sẽ sống.” Ô, chao ôi! Tôi thích điều đó.

Tôi nghĩ, Ma-thê đã nói giống như vậy.

Chúa Jêsus cũng tin chắc về Điều đó.

176 Người lính Rô-ma, cai đội, ông đã tin chắc, nếu như ông chỉ có thể làm cho Chúa Jêsus phán Lời. Hãy lắng nghe người lính đó, một người La-mã, dân Ngoại, ngoại giáo. Ông nói, “Tôi là người dưới quyền. Tôi nói với người này, người lính này, ‘Anh hãy đi đây,’ và anh ta đi. Và tôi nói với người này, ‘Hãy đến,’ và người ấy đến.” Tại sao? Ông có quyền ở trên người đó. Ông đang làm chứng điều gì? “Lạy Chúa Jêsus, Ngài ở trên mọi bệnh tật. Ngài ở trên tất cả. Nếu tôi có thể chỉ nghe Ngài nói Lời, đầy tớ của tôi sẽ sống. Tôi hoàn toàn tin chắc.”

Và rồi, sau tất cả điều đó, chúng ta vẫn không tin chắc. Thấy không?

177 Đó là gì? Chúa Jêsus phán đó là đức tin lớn. Ngài đã không tìm thấy điều đó ở Y-sơ-ra-ên. “Chỉ phán Lời.”

178 Nó đây này, ngay *Đây*. “Khi người cầu nguyện, hãy tin rằng người nhận được điều mình cầu xin, và người sẽ có được điều đó. Nếu các người nói với núi này, ‘Hãy dời đi,’ mà không nghi ngờ trong lòng, nhưng hãy tin rằng những gì người đã nói sẽ ứng nghiệm, thì người có thể có những gì người đã nói.”

179 Rồi xưng tội. Gì vậy? “Bởi lẫn roi Ngài tôi được chữa lành. Bởi ân điển của Ngài tôi được cứu. Bởi lời hứa của Ngài tôi sẽ vâng theo, và tôi sẽ được đầy dẫy Đức Thánh Linh.” Thế đấy, nếu anh em tin chắc rằng Ngài giữ Lời Ngài. Nhưng trước tiên anh em phải tin chắc.

180 Người phụ nữ bị bệnh băng huyết, bà đã tin chắc; cho dù giáo sĩ đã nói gì, và những gì thầy tế lễ nói, và những gì chồng bà đã nói, và những gì người khác đã nói. Bà nói, “Đó là một Người

Thánh. Ngài là Con Đức Chúa Trời. Và nếu tôi có thể chạm vào đường viền của áo Ngài, đó là tất cả những gì tôi phải làm. Tôi tin rằng tôi sẽ khỏe mạnh.” Mặc dù bác sĩ nói rằng bà ấy không thể khỏe mạnh, nhưng bà nói, “Tôi có thể được khỏe mạnh nếu tôi có thể chỉ chạm vào đường viền của áo Ngài.” Bà đã tin chắc.

¹⁸¹ Người đàn bà bên giếng tin chắc rằng Ngài là Đấng Mê-si, khi bà đã thấy dấu hiệu kinh thánh đó, rằng bà đã biết Đấng Mê-si sẽ là gì. Như tôi đã nói sáng nay, sự sống được định trước đó đang nằm ở đó. Và ngay khi bà...Nó, nước ấm áp đổ ra...Đúng hơn là, những dòng nước mát mẻ, tuôn đổ xuống trên Lời sự sống mà Đức Chúa Trời đã định trước từ khi sáng thế, bà đã thấy Nó nhanh chóng như *thế*. [Anh Branham bật ngón tay—Bt.] Khi, có những mục sư truyền đạo ở đó, đã không thấy Nó; những thầy tế lễ không nhìn thấy Nó; những thầy tế lễ thượng phẩm đã không nhìn thấy Nó; những giáo sĩ lớn đã không nhìn thấy Nó; gọi Nó là “ma quỷ.” Và cô gái điếm tội nghiệp, nhỏ bé đó ngoài kia, Đức Chúa Trời đã định trước điều đó từ khi sáng thế. Nếu bạn đã từng ở đó, bạn cũng vậy.

¹⁸² Bây giờ, Kinh Thánh nói, “Trong những ngày sau rốt, anti-christ sẽ rất sùng đạo, và rất giống điều thật, cho đến nỗi nó sẽ lừa dối chính những người được Chọn nếu có thể được.” Nhưng, nó không được. Đúng vậy. Và, *tất cả*, “Hắn sẽ lừa dối *tất cả*, trên trái đất, những người mà tên của họ không được viết trong Sách Sự Sống của Chiên Con.” Kể từ cuộc phục hưng cuối cùng chẳng? Điều đó nghe có vẻ không giống như Kinh Thánh, phải không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] “Từ khi sáng thế.” Anh em sẽ không lừa dối họ, bởi vì họ đang nằm ngay trong Lời đó. Khi họ thấy những điều đó xuất hiện, Đó là Sự Sống, họ nắm bắt Nó ngay bây giờ. [Anh Branham bật ngón tay.]

¹⁸³ Những người khác sẽ đi vòng quanh, nói, “À, không có gì với Điều đó. Hừ!” Thấy không? Họ không bị thuyết phục. Không có gì ở đó để thuyết phục họ. Không có gì trong họ, để tin.

¹⁸⁴ Mẹ thường nói, “Làm sao con có thể lấy máu từ củ cải khi không có máu trong đó?” Đúng thế.

¹⁸⁵ “Chiên Ta nghe Tiếng Ta.” Họ biết Lời. Tiếng Ngài là gì? Nó *đây* này. Những tín điều này họ không tuân theo. “Nhưng, họ

nghe Tiếng Ta, họ đi theo Nó.”

¹⁸⁶ Người phụ nữ bên giếng đã tin chắc hoàn toàn. Rồi bà quan tâm để người dân của bà cũng sẽ nhìn thấy dấu hiệu đó và tin Nó, sau khi bà tin chắc rằng Đó là Đấng Mê-si. Bởi vì, Ngài đã nói cho bà biết bệnh của bà ở đâu. Bà nói, “Thưa Ngài, chúng tôi biết khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ làm điều đó.”

¹⁸⁷ Ngài phán, “Ta là Đấng ấy.” Bà biết một người có thể làm điều đó chắc chắn sẽ nói Lẽ thật. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Vâng, một người mà Đức Chúa Trời sử dụng theo cách đó sẽ không nói dối. Đúng thế. Ngài sẽ nói với anh em Lẽ thật. Phán, “Ta là Đấng ấy.”

¹⁸⁸ Và bà rất xúc động khi Ánh Sáng đó chiếu xuyên qua Lời đó, bà chạy vào thành phố. Bà đã hoàn toàn tin chắc. Cho dù bà được cho là, hay không, bà chạy vào thành phố và nói với họ các giáo sĩ và các thầy tế lễ, và tất cả những người đàn ông trên đường phố, những người đàn ông phố chợ, và trong mọi cửa hàng tạp hóa. Và bà đi lên và đi xuống đường phố, làm chứng, “Hãy đến, xem một Người Mà đã bảo tôi những điều tôi đã làm. Hãy lấy Kinh Thánh của bạn. Nhìn vào cuộn sách. Đó chẳng phải là Lẽ thật, mà Đó là chính Đấng Mê-si sao?” Bà đã tin chắc. Bà sẽ đứng lên trong sự phán xét và định tội hàng ngàn người từ trong nước Hoa Kỳ ở đây. Bà chắc chắn sẽ làm.

¹⁸⁹ Anh em biết đấy, Chúa Jê-sus phán, “Nữ hoàng phương nam sẽ đứng lên trong sự phán xét, định tội họ, bởi vì bà đến để nghe một ân tứ của sự khôn ngoan, những gì Sa-lô-môn đã có, một sự phân biệt.” Và phán, “Một người vĩ đại hơn Sa-lô-môn đang ở đây.” Chắc chắn. Nhưng dân sự vẫn không tin Ngài. Chắc chắn.

¹⁹⁰ Bà đã tin chắc, và bà muốn dân sự của mình được tin chắc. Thấy không? Sau khi bà đã tin chắc, rồi bà quan tâm đến dân sự của mình. Bà biết rằng Đó là Đấng Mê-si. Bà biết đó là những gì Kinh Thánh nói sẽ xảy ra khi Đấng Mê-si đến.

¹⁹¹ Bà nói, “Chúng tôi biết Đấng Mê-si đó, được gọi là Đấng Christ, khi Ngài đến, Ngài sẽ nói với chúng ta những điều. Nhưng Ngài phải là một tiên tri.”

Chúa Jê-sus phán, “Ta là Đấng ấy.”

192 Ở đó bà đã tin chắc, bởi vì bà biết Kinh Thánh đã nói vậy, và Nó ở đây. Bà đã tin chắc, rồi bà quan tâm. Bà đã đi và nói với người nào khác.

193 Bây giờ, Chúa Jêsus tin chắc rằng Ngài sẽ sống lại vào ngày thứ ba. Ngài đã rất tin chắc, Ngài phán, “Các ngươi hãy phá hủy đền thờ này, và Ta sẽ dựng nó dậy vào ngày thứ ba.”

194 Tại sao? Đa-vít, trong Kinh Thánh, dưới sự hà hơi, một tiên tri. Đa-vít là một nhà tiên tri, anh em biết đấy. Đa-vít, dưới sự hà hơi, đã nói tiên tri, và nói, “Ta sẽ không để linh hồn Ngài trong âm phủ, Ta cũng sẽ không để cho Đấng Thánh của Ta thấy sự hư nát.”

195 Và Ngài biết rằng thời gian nào đó trong vòng bảy mươi hai giờ, trước khi sự hư nát bắt đầu trong thân thể đó, Ngài sẽ sống lại. Bảy mươi hai giờ là ba ngày đêm. Ngài phán, “Hãy phá nó đi, và Ta sẽ dựng nó lại,” tin chắc hoàn toàn, đúng vậy, rằng Ngài sẽ làm cho nó sống lại. Ngài đã biết lời Kinh Thánh không thể sai. Ha-lê-lu-gia!

196 Tôi tin chắc rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Tôi tin chắc, trong chức vụ và Sứ điệp, tôi đang rao giảng, tôi tin chắc rằng Đó là Lẽ thật. Tôi tin chắc rằng những khái tượng này đến từ Đức Chúa Trời. Tôi tin chắc rằng chúng ta đang sống trong những ngày sau rốt. Tôi tin chắc rằng chính Thánh Linh này ở trên tôi bây giờ là Đức Thánh Linh. Vinh hiển thay!

197 Tôi hoàn toàn tin chắc. Tôi tin chắc rằng đường lối Đức Thánh Linh là đúng. Tôi tin chắc rằng đường lối Kinh Thánh là Lẽ thật. Tôi tin chắc rằng Đây là Chúa Jêsus Christ ở đây bây giờ. Tôi tin chắc nếu chúng ta tin Ngài vào phút này, Tôi tin chắc rằng Ngài sẽ chữa lành mọi người đau trong chốc lát, một cái nháy mắt. Tôi tin chắc Ngài sẽ tuôn đổ Đức Thánh Linh trên đây, cho đến khi có một tiếng la lớn như vậy, cho đến nỗi khó nói điều gì sẽ xảy ra.

198 Tôi tin chắc. Tôi tin điều đó bằng cả tấm lòng, không phải vì tôi là một ông già. Tôi đã giảng điều này khi tôi còn trẻ, chưa đầy hai mươi tuổi. Tôi đã tin chắc kể từ ngày đó Ngài đã gặp tôi trên

sông. Ha-lê-lu-gia! Tôi tin chắc rằng Ngài đang ở đây bây giờ. Tôi tin chắc Trụ Lửa đó cũng chính là Trụ Lửa đã ở với dân Y-sơ-ra-ên trong đồng vắng, là cùng một Trụ Lửa với Hội thánh ngày nay. Vinh hiển thay! Tôi tin rằng Nó đúng. Tôi đã dâng đời sống mình cho Nó. Tôi đã rời khỏi nhà và mọi thứ khác, dâng hiến mọi thứ của tôi cho Nó. Tôi tin rằng Đó là Lẽ thật.

199 Tôi tin chắc Ngài đang ở đây bây giờ. Tôi tin chắc rằng Thánh Linh này mà ở đây bây giờ là Đức Thánh Linh. Tôi tin chắc rằng chúng ta được báp-têm trong Thánh Linh của Ngài ngay bây giờ. Tôi biết Đó là Lẽ thật. Tôi hoàn toàn tin chắc rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Tôi tin chắc, hoàn toàn tin chắc.

200 Thiên sứ đó đã gặp tôi ở trên đó và nói với tôi những gì Ngài đã làm. Tôi đã đứng trước hàng ngàn người ngoại giáo, và hàng chục ngàn người. Anh em nói, “Anh không sợ sao?” Không, thưa quý vị. Tôi tin chắc rằng Nó đến từ Đức Chúa Trời. Tôi tin chắc bởi vì Nó là lời Kinh Thánh. Tôi tin chắc rằng Đó là Thiên sứ của Chúa. Tôi tin điều đó với tất cả điều đó trong lòng tôi. A-men. Tôi tin chắc, nếu chúng ta cầu xin Đức Chúa Trời cho bất cứ điều gì, Ngài sẽ ban nó cho chúng ta. Bạn chỉ sợ hãi. Đừng sợ hãi. Ngài ở đây.

201 Tôi tin chắc rằng chính Thánh Linh đó mà anh em cảm thấy, Đức Thánh Linh đang vận hành trong chúng ta, tôi tin chắc rằng Đó là Đấng Christ. A-men. Tôi tin chắc rằng ngay bây giờ, rằng, Đây là những gì tôi đang nhìn xem, quầng Ánh sáng này trước mặt tôi, tôi tin chắc đó là Đức Thánh Linh. Tôi tin rằng khái tượng đó ở trên mắt tôi. Tôi biết Ngài là vậy. A-men. Tôi thách thức mọi ma quỷ trên thế giới, giờ này. Đúng! Ngài là Đức Chúa Trời. Đấng Christ không chỉ là một nhà tiên tri, Ngài là Đức Chúa Trời, không thiếu điều gì.

202 Chúng ta hãy cúi đầu một lát. Thật sự không thể giằng nữa. Ừm! Một sự xúc dầu như vậy! [Băng trống—Bt.]

203 Đáng chúc tụng Danh Chúa! Hoàn toàn tin chắc rằng Ngài là Chúa Jêsus Christ, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi!

204 Lạy Cha Thiên thượng, con tin chắc Đó là Ngài. Con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng khi con rời bục giảng này, tối nay, Ngài sẽ làm điều gì đó đặc biệt. Xin chứng minh cho dân sự, một lần nữa, rằng Đó là Ngài. Con giao phó cử tọa này cho Ngài. Lạy Chúa, chúng con ở trong tay Ngài. Xin làm với chúng con khi Ngài thấy thích hợp. Nhân Danh Chúa Jêsus. A-men.

Điều gì đó đã xảy ra. Tôi tin chắc rằng Đức Chúa Trời ở đây.

205 Anh ấy có phát thẻ cầu nguyện, thẻ cầu nguyện nào không? [Người nào đó nói, “Không.”—Bt.] Không. Chúng ta không cần chúng. Tôi tin chắc rằng Ngài ở đây. Anh chị em tin điều đó không?

206 Nếu anh chị em hoàn toàn tin chắc, hãy nói, “Lạy Chúa Jêsus, con chạm vào Ngài, với cảm giác yếu đuối của con. Con tin rằng Anh Branham đã nói Lẽ thật. Anh ấy chỉ là một con người. Ngài là Đức Chúa Trời. Nhưng con tin anh ấy đã nói Lẽ thật, bởi vì Đó là Lời. Xin để điều đó xảy ra, Chúa ôi. Hãy để anh ấy nói với con và bảo con. Làm cho con tin chắc.”

207 Nó đây rồi, trong buổi nhóm rồi. Người phụ nữ đó đang ngồi ở đó, chị ấy đang cầu nguyện cho một tình trạng thần kinh. Con gái nhỏ của chị, với chị, bị chậm phát triển. Sẽ tin điều đó không? Người mẹ đau ốm ở nhà. Hãy có đức tin. Đừng nghi ngờ. Chị có thể có những gì chị cầu xin.

208 Tôi tin chắc rằng cũng chính Thiên sứ đó đã giảng xuống trong hình dạng của một Người và nói chuyện với Áp-ra-ham, với lưng Ngài quay về trại, cũng là Đấng ở đây tối nay. Ngài đã hứa điều đó sẽ xảy ra. Tôi tin rằng cũng chính Thiên sứ đó đã xức dầu cho chúng ta, bởi vì Đó là Đức Chúa Trời. Các bạn tin điều đó không? Được rồi, Sa-ra, ở nơi nào đó ở đây, các bạn thưa với Đức Chúa Trời. Tôi tin chắc, chị ơi. Tôi tin chắc người anh em, tôi biết đó là Lẽ thật. Chắc chắn là vậy.

209 Có một phụ nữ ngồi phía sau tôi. Chị ấy bị bệnh tim. Chị ấy đang ngồi ngay phía sau tôi. Tôi không biết chị ấy. Chị ấy đứng trước mặt tôi. Chị ấy là một phụ nữ trung niên. Chị không đến từ đây. Chị ấy đến từ Virginia. Bà Fox, Chúa Jêsus Christ làm cho bà

khỏe mạnh. Chị ấy đang ngồi ngay trong đây. Chúng ta hãy xem. Đây là chị ấy, ngay tại đây. Hãy tin.

210 Chị có tin không? “Nếu người có thể tin, mọi sự đều có thể được.”

211 Bà nghĩ gì về điều đó, thưa bà? Bà và tôi có phải là những người xa lạ, với nhau không? Bà tin tôi là tiên tri của Ngài không? Bà tin chứ? Bà bị đau đầu. Đúng vậy. Tên bà là Bà Moore. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Về nhà. Được chữa lành.

Bà có tin không?

212 Bây giờ người nào đó ở trên đây, trước tôi ở đây. Đây này, người nào đó. Đó là một người phụ nữ. Bà ấy bị ung thư vú. Bà Rhodes, hãy tin vào Đức Chúa Jêsus Christ. Tôi không biết người phụ nữ đó. Đức Chúa Trời biết bà. “Người có thể tin, mọi sự đều có thể được.” Đúng thế.

213 Một người đàn ông đang ngồi bên kia, cầu nguyện, từ Tulsa. Ông Harwood, hãy tin vào Đức Chúa Jêsus Christ. Hãy đi, được khỏe mạnh. Hãy có đức tin. Đó là tất cả những gì ông có. Tôi không biết người đàn ông đó, chưa bao giờ gặp anh ta trong đời. Chúng ta là những người xa lạ. Nhưng đúng vậy. Tại sao? Ông đã chạm vào Điều gì đó.

214 Anh chị em có tin chắc không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em có tin chắc rằng Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài không? [“A-men.”] Nếu các bạn tin chắc, bao nhiêu người trong các bạn có nhu cầu?

215 Bây giờ, chắc chắn, như người đàn bà nghĩ bên giếng...Hãy hỏi những người này. Hãy đi, nói chuyện với họ, bất cứ nơi nào họ...

216 Tôi thấy một cái khác. Vâng, một người khác. Hãy lắng nghe, xem nó có đúng hay không. Bây giờ Nó đang quay quanh tòa nhà. Toàn bộ tòa nhà được xúc dầu, toàn bộ nơi này. Tôi tin chắc rằng sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ sẽ chữa lành mọi người ở đây.

217 Anh chị em có tin chắc giống như vậy không? Anh chị em tin chắc tôi nói cho anh chị em biết Lễ thật không? Đức Chúa Trời chứng thực tôi đang nói với anh chị em Lễ thật chứ? Thế thì, tôi

truyền rằng anh em đứng lên và chấp nhận sự chữa lành của mình, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Nếu anh chị em tin chắc, hãy giơ tay lên với Ngài, và ngợi khen Ngài.

²¹⁸ Lạy Cha Thiên thượng, Đức Thánh Linh, đầy dẫy tòa nhà này. Họ tin chắc rằng Sa-tan bị đánh bại.

²¹⁹ Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, hỡi Sa-tan, hãy ra khỏi nơi này ở đây. Chúng ta tin chắc rằng đây là sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ ở đây. Và nó sẽ được thực hiện. A-men. ✎

62-0610E Tin Chắc Rồi Quan Tâm
Trường Trung học Aberdeen
Aberdeen, North Carolina Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org